

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 20. februar 2026
(OR. en)

15389/25

**Interinstitutionel sag:
2023/0111(COD)**

EF 370
ECOFIN 1514
CODEC 1807

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om ændring af
forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår foranstaltninger til tidlig
indgriben, betingelser for afvikling og finansiering af
afviklingsforanstaltninger

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2026/...

af ...

om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår foranstaltninger til tidlig indgriben, betingelser for afvikling og finansiering af afviklingsforanstaltninger

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 307 af 31.8.2023, s. 19.

² EUT C 349 af 29.9.2023, s. 161.

³ Europa-Parlamentets holdning af 24.4.2024 (EUT C, C/2025/3752, 17.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3752/oj>), og Rådets førstebehandlingsholdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (1) Unionens afviklingsramme for kreditinstitutter og investeringsselskaber ("institutter") blev oprettet i kølvandet på den globale finansielle krise i 2008-2009 og efter "Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions", der første gang blev offentliggjort af Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) i oktober 2011. Unionens afviklingsramme består af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU⁴ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014⁵. Begge lovgivningsmæssige retsakter finder anvendelse på institutter og på andre enheder, der er omfattet af nævnte direktivs eller nævnte forordnings anvendelsesområde (samlet benævnt "enheder"). Unionens afviklingsramme har til formål på en velordnet måde at håndtere enheders sammenbrud ved at bevare deres kritiske funktioner og undgå trusler mod den finansielle stabilitet og samtidig beskytte indskydere og offentlige midler. Desuden har Unionens afviklingsramme til formål at fremme udviklingen af det indre marked for bankvirksomhed ved at skabe en harmoniseret ordning til at håndtere grænseoverskridende kriser på en koordineret måde og ved at undgå tilfælde af konkurrenceforvridning og risici for ulige behandling.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

- (2) Flere år efter gennemførelsen af Unionens afviklingsramme giver den ikke de tilsigtede resultater med hensyn til visse af disse mål. Selv om enhederne har gjort betydelige fremskridt hen imod afviklingsmuligheder og har afsat betydelige ressourcer til dette formål, navnlig gennem opbygning af tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og opfyldning af afviklingsfinansieringsordninger, anvendes Unionens afviklingsramme sjældent. Visse mindre og mellemstore enheders sammenbrud afhjælpes i stedet typisk gennem ikkeharmoniserede nationale foranstaltninger. Det er fortsat skatteydernes penge, der anvendes, frem for branchefinansierede sikkerhedsnet såsom afviklingsfinansieringsordninger. Denne situation synes at skyldes utilstrækkelige incitamenter. Disse utilstrækkelige incitamenter er resultatet af samspillet mellem Unionens afviklingsramme og nationale regler, hvorved afviklingsmyndighedernes vide skønsbeføjelser i forbindelse med vurderingen af offentlighedens interesse ikke altid anvendes på en måde, der afspejler den påtænkte anvendelse af Unionens afviklingsramme. Samtidig har Unionens afviklingsramme kun været brugt i begrænset omfang på grund af risikoen for, at indskydere i indskudsfinansierede enheder skal bære tab for at sikre, at disse enheder kan få adgang til ekstern finansiering ved afvikling, navnlig i mangel af andre passiver, der er omfattet af bail-in. Endelig har det forhold, at der er mindre strenge regler om adgang til finansiering uden for afvikling end i forbindelse med afvikling, modvirket anvendelsen af Unionens afviklingsramme til fordel for andre løsninger, som ofte indebærer anvendelse af skatteydernes penge i stedet for anvendelse af egne ressourcer fra enheder eller branchefinansierede sikkerhedsnet. Denne situation skaber igen risiko for fragmentering, risiko for suboptimale resultater i forbindelse med håndtering af enheders sammenbrud, navnlig hvad angår mindre og mellemstore enheder, og alternativomkostninger fra uudnyttede finansielle ressourcer. Det er derfor nødvendigt at sikre en mere effektiv og sammenhængende anvendelse af Unionens afviklingsramme og sikre, at den kan anvendes, når anvendelse er begrundet i offentlighedens interesse, herunder for visse mindre og mellemstore enheder, der primært finansieres gennem indskud og ikke har tilstrækkelige andre passiver, der er omfattet af bail-in.

- (3) I henhold til forordning (EU) nr. 806/2014 skal medlemsstater, der har etableret et tæt samarbejde mellem Den Europæiske Centralbank (ECB) og de respektive kompetente nationale myndigheder, betragtes som deltagende medlemsstater med henblik på nævnte forordning. Nævnte forordning indeholder imidlertid ingen oplysninger om processen for at forberede indledningen af det tætte samarbejde om afviklingsrelaterede opgaver. Der bør derfor fastsættes sådanne oplysninger.
- (4) Intensiteten og detaljeringsgraden af det afviklingsplanlægningsarbejde, der er påkrævet med hensyn til datterselskaber, der ikke er udpeget som afviklingsenheder, varierer afhængigt af de pågældende enheders størrelse og risikoprofil, deres rolle med hensyn til levering af kritiske funktioner, deres centrale forretningsområder, deres betydning for koncernens driftskontinuitet efter afvikling og for koncernafviklingsstrategien og af datterselskabets betydning i den medlemsstat, hvor det er etableret, herunder dets potentielle systemiske betydning og dets potentielle indvirkning på indskudsgarantiordningens disponible finansielle midler i tilfælde af likvidation ved almindelig insolvensbehandling. Den Fælles Afviklingsinstans ("Afviklingsinstansen") bør derfor kunne tage hensyn til disse faktorer, når den fastsætter de foranstaltninger, der skal træffes over for sådanne datterselskaber, og følge en tilsvarende tilgang, hvor det er relevant.

- (5) En enhed, der likvideres i henhold til national ret, efter at det er fastslået, at enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og efter Afviklingsinstansens konklusion om, at dens afvikling ikke er begrundet i offentlighedens interesse, er i sidste ende på vej mod udtræden af markedet. I sådanne tilfælde er der ikke længere behov for en plan for afvikling af den pågældende enhed, uanset om den kompetente myndighed allerede har inddraget den pågældende enheds tilladelse. Det samme gælder med hensyn til den resterende del af et institut under afvikling efter overførsel af aktiver, rettigheder og passiver i forbindelse med en overførselsstrategi. Det bør derfor præciseres, at det i sådanne situationer ikke er nødvendigt at vedtage afviklingsplaner.

- (6) Afviklingsinstansen kan i øjeblikket beslutte at forbyde visse udlodninger, hvis en enhed, uanset om den er en afviklingsenhed eller ej, ikke opfylder det kombinerede bufferkrav, når det tages i betragtning i tillæg til minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL). For at sikre retssikkerhed og tilpasning til de eksisterende procedurer for gennemførelse af Afviklingsinstansens afgørelser er det imidlertid nødvendigt at præcisere rollerne for de myndigheder, der er involveret i proceduren for forbud mod udlodninger. Det bør derfor fastsætte, at Afviklingsinstansen bør rette en instruks om at forbyde sådanne udlodninger til den nationale afviklingsmyndighed, som bør gennemføre Afviklingsinstansens afgørelse. I visse situationer kan en enhed desuden være forpligtet til at opfylde MREL på et andet grundlag end det grundlag, hvorpå enheden skal opfylde det kombinerede bufferkrav. Denne situation skaber usikkerhed med hensyn til betingelserne for Afviklingsinstansens udøvelse af sin beføjelse til at forbyde udlodninger og for beregningen af det maksimale udlodningsbeløb i forbindelse med MREL. Det bør derfor fastsættes, at Afviklingsinstansen i disse tilfælde bør pålægge de nationale afviklingsmyndigheder at forbyde visse udlodninger på grundlag af det skønnede kombinerede bufferkrav, der er resultatet af den metode, som er fastsat i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 45c, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU. For at sikre gennemsigtighed og retssikkerhed bør Afviklingsinstansen meddele det skønnede kombinerede bufferkrav til enheden, som derefter bør gøre det skønnede kombinerede bufferkrav offentligt tilgængeligt.

- (7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 575/2013⁶ fastsætter de beføjelser, der skal udøves af afviklingsmyndighederne, hvoraf nogle ikke er omfattet af forordning (EU) nr. 806/2014. I den fælles afviklingsmekanisme kan dette skabe usikkerhed om, hvem der skal udøve disse beføjelser og på hvilke betingelser. Det er derfor nødvendigt at præcisere, hvordan de nationale afviklingsmyndigheder bør udøve visse beføjelser, der kun er fastsat i direktiv 2014/59/EU, i forbindelse med enheder og koncerner, der henhører under Afviklingsinstansens direkte ansvar. Afviklingsinstansen bør derfor, når den finder det nødvendigt, kunne pålægge de nationale afviklingsmyndigheder at udøve disse beføjelser. Afviklingsinstansen bør navnlig kunne pålægge de nationale afviklingsmyndigheder at kræve, at en enhed fører detaljerede registre over de finansielle kontrakter, som enheden er part i, at udøve beføjelsen til at suspendere visse finansielle forpligtelser i henhold til artikel 33a i direktiv 2014/59/EU og at sikre fortroligheden af intern viden i henhold til nævnte direktivs artikel 84b. Eftersom tilladelser til reduktion af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, der gives på grundlag af forordning (EU) nr. 575/2013, som også finder anvendelse på enheder og passiver, der er omfattet af MREL, imidlertid ikke kræver anvendelse af national lovgivning, bør Afviklingsinstansen kunne give disse tilladelser direkte til enheder uden at skulle pålægge de nationale afviklingsmyndigheder instruks om at udøve denne beføjelse.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

- (8) Indskud, der opfylder betingelserne for at blive betragtet som nedskrivningsrelevante passiver, kan anvendes til at opfylde MREL. I betragtning af indskuddenes særlige karakter samt den rolle, de spiller i realøkonomien og med hensyn til at opretholde tilliden til banksystemet, bør medtagelsen af indskud i omfanget af passiver, der anvendes til at opfylde MREL, imidlertid være underlagt strengere krav, da de nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på MREL bør kunne anvendes i deres helhed til at bære tabene og bidrage til rekapitaliseringen af et kreditinstitut i tilfælde af dets sammenbrud. For det første bør de indskud, der anvendes med henblik på MREL, som det er tilfældet i henhold til de nuværende regler, ikke kunne indehaves af fysiske personer eller mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder. For det andet bør det præciseres, at indskud, der giver ejeren ret til tilbagebetaling på et tidligere tidspunkt, ikke kan være omfattet af MREL, herunder i de tilfælde, hvor de kontraktlige bestemmelser fastsætter, at tilbagebetaling på et tidligere tidspunkt er betinget af betaling af et strafgebyr. For det tredje bør de relevante kontraktlige bestemmelser for at sikre gennemsigtighed og minimere risikoen for uhensigtsmæssig placering af sådanne indskud udtrykkeligt henvise til kreditinstitutets hensigt om at anvende disse indskud med henblik på at opfylde MREL samt til det forhold, at de ikke betragtes som berettigede indskud, og at ingen del af dette indskud derfor vil blive tilbagebetalt via indskudsgarantiordningen i tilfælde af indisponibilitet. For det fjerde bør anvendelsen af indskud i MREL som hovedregel ikke være tilladt, medmindre Afviklingsinstansen tidligere har givet tilladelse til, at de medtages i de nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på MREL på grundlag af en vurdering af, at sådanne indskud ikke behøver at være beskyttet mod at bære tab i tilfælde af afvikling og ikke vil give anledning til en væsentlig hindring for afvikling. Afviklingsinstansen bør kunne tillade generel anvendelse af indskud til at opfylde MREL for hver afviklingsenhed uden en individuel vurdering af hvert indskud og begrænse medtagelsen af indskud til at opfylde MREL til faste beløb. Strukturerede indlån kan, selv om de er passiver med derivatkomponenter, også betragtes som et kreditinstituts nedskrivningsrelevante passiver, forudsat at alle andre betingelser er opfyldt.

- (9) For at undgå cliff-effekter er det nødvendigt at indføre overgangsbestemmelser for de eksisterende indskud, der kan betragtes som nedskrivningsrelevante passiver. For indskud, der er modtaget inden den ... [24 måneder plus én dag fra datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], bør de nye kriterier fraviges. Overgangsbestemmelserne bør ophøre den ... [36 måneder fra datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

- (10) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876⁷ og (EU) 2019/877⁸ samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879⁹ blev det internationale "Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet", der blev offentliggjort af Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) den 9. november 2015 ("TLAC-standarden"), gennemført i EU-retten for globale systemisk vigtige banker, der i EU-retten betegnes som globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er). Ved forordning (EU) 2019/877 og direktiv (EU) 2019/879 blev det MREL, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU og i forordning (EU) nr. 806/2014, også ændret. Det er nødvendigt at tilpasse bestemmelserne om MREL, der er fastsat i forordning (EU) nr. 806/2014, til gennemførelsen af TLAC-standarden for G-SII'er, for så vidt angår visse passiver, der kan anvendes til at opfylde den del af MREL, der bør opfyldes med kapitalgrundlag og andre efterstillede passiver. Navnlig bør passiver, der er sidestillet med visse udelukkede passiver, medtages i afviklingsenhedernes kapitalgrundlag og efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter, hvis beløbet for disse udelukkede passiver på afviklingsenhedens balance ikke overstiger 5 % af afviklingsenhedens kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, og der ikke som følge af denne medtagelse opstår risici i forhold til princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/877 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 226, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/877/oj>).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 296, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/879/oj>).

- (11) For visse afviklingsenheder afhænger den foretrukne afviklingsstrategi, der er fastsat i afviklingsplanen eller koncernafviklingsplanen, primært af overførsel af aktiviteterne i instituttet under afvikling til en privat køber eller til et broinstitut. I sådanne tilfælde er det muligt, at indskudsgarantiordningerne kan blive anmodet om at yde et bidrag til afviklingsforanstaltninger, potentielt for at sikre beskyttelse af visse indskud, der ikke er dækket af indskudsgarantiordninger. For at begrænse moral hazard bør det derfor præciseres, at hvis afviklingsplanen omfatter anvendelse af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet og afviklingsenhedens udtræden af markedet, bør MREL for den pågældende afviklingsenhed ikke fastsættes til et niveau under visse tærskler. Hvis anvendelsen af reglerne for kalibrering af MREL resulterer i et beløb, der er højere end disse tærskler, bør dette højere beløb have forrang. Disse tærskler bør ikke finde anvendelse på det MREL, der er fastsat for afviklingsenheder, hvis foretrukne afviklingsstrategi består i at anvende bail-in-værktøjet med henblik på enhedens rekapitalisering i et omfang, der er tilstrækkeligt til at genoprette dens evne til fortsat at udføre de aktiviteter, hvortil den er godkendt, selv når den foretrukne afviklingsstrategi omfatter anvendelse af bail-in-værktøjet i kombination med andre afviklingsværktøjer, hvor sidstnævnte anvendes som supplement.

- (12) Forordning (EU) nr. 806/2014 indeholder ingen særlige regler om overgangsordninger eller mellemliggende målniveauer for opfyldelse af MREL efter 2024. Der kan imidlertid forekomme situationer, hvor enheder ikke straks bør være forpligtet til at opfylde et højere MREL fastsat af Afviklingsinstansen, herunder de tilfælde, hvor forhøjelsen af MREL skyldes væsentlige ændringer vedrørende enheden som følge af f.eks. fusioner eller overtagelser eller ændringer af den foretrukne afviklingsstrategi. Navnlig hvis den foretrukne afviklingsstrategi ændres fra likvidation ved almindelig insolvensbehandling til anvendelse af en afviklingsforanstaltning, vil enheden muligvis ikke straks være i stand til fuldt ud at opfylde det MREL, som Afviklingsinstansen har fastsat. Afviklingsinstansen bør derfor have beføjelse til at fastsætte passende overgangsperioder for opfyldelse af MREL. Desuden bør Afviklingsinstansen have beføjelse til at fastsætte bindende mellemliggende målniveauer for sådanne enheder for at sikre, at de opbygger deres nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på MREL på en passende måde. For at beskytte berettigede forventninger bør overgangsperioder, der tidligere er fastsat af Afviklingsinstansen på grundlag af de regler, der var gældende på den relevante dato, ikke berøres af de nye regler.

(13) I henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013¹⁰ har ECB kompetence til at udføre tilsynsopgaver i forbindelse med tidlig indgriben. Det er nødvendigt at mindske de risici, der er forbundet med forskellig gennemførelse i national lovgivning af foranstaltningerne til tidlig indgriben fastsat i direktiv 2014/59/EU, og at lette ECB's effektive og konsekvente anvendelse af sine beføjelser til at træffe foranstaltninger til tidlig indgriben. Disse foranstaltninger til tidlig indgriben blev indført for at sætte de kompetente myndigheder i stand til at afhjælpe forværringen af en enheds finansielle og økonomiske situation og mindske risikoen for og virkningen af en mulig afvikling mest muligt. På grund af manglende sikkerhed med hensyn til de udløsende faktorer for anvendelsen af disse foranstaltninger til tidlig indgriben og delvis overlappning med tilsynsforanstaltninger er der dog sjældent blevet anvendt foranstaltninger til tidlig indgriben. Bestemmelserne i direktiv 2014/59/EU om foranstaltninger til tidlig indgriben bør derfor afspejles i forordning (EU) nr. 806/2014, hvorved der sikres et enkelt og umiddelbart anvendeligt retligt redskab for ECB, og betingelserne for anvendelsen af disse foranstaltninger til tidlig indgriben bør forenkles og præciseres yderligere. For at fjerne usikkerheden med hensyn til betingelserne og tidspunktet for fjernelse af en enheds ledelsesorgan og udpegelsen af midlertidige administratorer bør disse foranstaltninger udtrykkeligt fastlægges som foranstaltninger til tidlig indgriben, og deres anvendelse bør være underlagt de samme udløsende faktorer. Under særlige omstændigheder kan en gradvis afvikling af aktiviteter være en omkostningseffektiv løsning, der gør det lettere for en enhed med en svag forretningsmodel at udtræde af markedet og dermed undgå en langvarig nedgang, der kulminerer med enhedens sammenbrud.

¹⁰ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1024/oj>).

ECB bør have beføjelse til tidlig indgriben med henblik på at anmode om forelæggelse af en plan, der skal gennemføres i tilfælde af en frivillig afvikling af en enheds aktiviteter, samtidig med at beslutningen om gennemførelsen af en sådan plan overlades til den pågældende enhed. I forbindelse med anvendelsen af beføjelsen til tidlig indgriben bør ECB være forpligtet til at vælge de passende foranstaltninger til håndtering af en specifik situation i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. For at gøre det muligt for ECB at tage hensyn til omdømmemæssige risici eller risici i forbindelse med hvidvask af penge eller informations- og kommunikationsteknologi bør ECB ikke kun vurdere betingelserne for anvendelse af foranstaltninger til tidlig indgriben på grundlag af kvantitative indikatorer såsom kapital- eller likviditetskrav, gearingsniveau, misligholdte lån eller koncentration af eksponeringer, men også på grundlag af kvalitative udløsende faktorer. Beslutningsprocessen i forbindelse med foranstaltninger til tidlig indgriben bør gøre det muligt hurtigt at overveje og, hvis det er relevant, anvende dem for at undgå en yderligere forværring af enhedens situation.

- (14) Det er nødvendigt at sikre, at Afviklingsinstansen er i stand til at forberede en eventuel afvikling af en enhed. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed bør derfor underrette Afviklingsinstansen om forværringen af en enheds situation i tilstrækkelig god tid, og Afviklingsinstansen bør have de nødvendige beføjelser til at gennemføre forberedende foranstaltninger. For at gøre det muligt for Afviklingsinstansen at reagere så hurtigt som muligt på en forværring af en enheds situation er det vigtigt, at forudgående anvendelse af foranstaltninger til tidlig indgriben ikke bør være en betingelse for, at Afviklingsinstansen kan træffe foranstaltninger til markedsføring af enheden eller anmode om oplysninger med henblik på at ajourføre afviklingsplanen og udarbejde værdiansættelsen. Når Afviklingsinstansen markedsfører en enhed, der er medlem af en institutsikringsordning, bør Afviklingsinstansen overveje foranstaltninger, som institutsikringsordningen kan træffe forud for afviklingen for at afværge den væsentlige risiko for, at enheden bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende. For at sikre en konsekvent, koordineret, effektiv og rettidig reaktion på forværringen af en enheds situation og for at forberede en eventuel afvikling ordentligt er det nødvendigt at styrke samspillet og koordineringen mellem ECB, de kompetente nationale myndigheder og Afviklingsinstansen. Så snart en enhed opfylder betingelserne for anvendelse af foranstaltninger til tidlig indgriben, bør ECB, de kompetente nationale myndigheder og Afviklingsinstansen øge deres udveksling af oplysninger, herunder foreløbige oplysninger, og i fællesskab overvåge enhedens situation.

- (15) Det er nødvendigt at sikre rettidig handling og tidlig koordinering mellem Afviklingsinstansen og ECB, eller den relevante kompetente nationale myndighed for så vidt angår mindre betydningsfulde grænseoverskridende koncerner, mens en enhed stadig er en going concern, men der er en væsentlig risiko for, at enheden kan blive nødlidende. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed bør derfor så tidligt som muligt underrette Afviklingsinstansen om en sådan risiko. Denne underretning bør indeholde årsagerne til ECB's eller den relevante kompetente nationale myndigheds vurdering og en ikkeudtømmende oversigt over de alternative foranstaltninger iværksat af den private sektor, tilsynsforanstaltninger eller foranstaltninger til tidlig indgriben, der er tilgængelige inden for en passende tidshorisont for at forhindre, at enheden bliver nødlidende. En sådan tidlig underretning berører ikke eventuelle alternative foranstaltninger iværksat af den private sektor, herunder foranstaltninger iværksat af en institutsikringsordning, som inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at enheden bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende, eller berører procedurerne til afgørelse af, om betingelserne for afvikling er opfyldt. ECB's eller den relevante kompetente nationale myndigheds forudgående underretning af Afviklingsinstansen om en væsentlig risiko for, at en enhed er nødlidende eller forventeligt nødlidende, eller om udløbet af den fastsatte frist for gennemførelsen af foranstaltningerne til imødegåelse af en sådan væsentlig risiko bør ikke være en betingelse for eller på anden måde nødvendigvis indebære en efterfølgende konstatering af, at en enhed er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Hvis enheden på et senere tidspunkt vurderes at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, og der ikke findes alternative løsninger til at forhindre et sådant sammenbrud inden for en passende tidshorisont, er det nødvendigt, at Afviklingsinstansen træffer afgørelse om, hvorvidt der skal træffes afviklingsforanstaltninger. I et sådant tilfælde kan rettidigheden af afgørelsen om at anvende afviklingsforanstaltninger over for en enhed være afgørende for en vellykket gennemførelse af afviklingsstrategien, navnlig fordi tidligere indgriben i enheden kan bidrage til at sikre tilstrækkelig tabsabsorberingskapacitet og likviditet til at gennemføre denne strategi. Det er derfor hensigtsmæssigt at give Afviklingsinstansen mulighed for i tæt samarbejde med ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed at vurdere, hvad der udgør en passende tidshorisont for at gennemføre alternative foranstaltninger for at undgå enhedens sammenbrud. For at sikre et rettidigt resultat og sætte Afviklingsinstansen i stand til at forberede sig ordentligt på en enheds potentielle afvikling bør Afviklingsinstansen og ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed mødes regelmæssigt, og Afviklingsinstansen bør træffe afgørelse om hyppigheden af disse møder under hensyntagen til sagens omstændigheder.

- (16) For at dække væsentlige tilsidesættelser af tilsynskravene er det nødvendigt yderligere at præcisere betingelserne for at fastslå, at moderselskaber, herunder holdingselskaber, er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Et moderselskabs tilsidesættelse af disse krav bør anses for at være væsentlig, hvis arten og omfanget af en sådan tilsidesættelse kan sammenlignes med en tilsidesættelse, der, hvis den blev begået af et kreditinstitut, ville begrunde den kompetente myndigheds inddragelse af tilladelsen i overensstemmelse med artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU¹¹.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

- (17) Det er hensigten, at afviklingsrammen potentielt skal kunne anvendes på enhver enhed, uanset størrelse og forretningsmodel, hvis de værktøjer, der er til rådighed i henhold til national ret, ikke er tilstrækkelige til at håndtere enhedens sammenbrud. Det er imidlertid nødvendigt at præcisere nogle af rammens mål yderligere for at øge harmonisering og fremme konvergens. Afviklingsmålet om at sikre videreførelsen af kritiske funktioner skal sikre den finansielle stabilitet og realøkonomien. Det er derfor nødvendigt at sikre, at kritiske funktioner kan videreføres. Det er navnlig nødvendigt at præcisere, at Afviklingsinstansen afhængigt af de specifikke omstændigheder kan konkludere, at visse af en enheds funktioner anses for at være kritiske, selv om deres ophør kun vil forstyrre den finansielle stabilitet eller tjenesteydelser, der er væsentlige for realøkonomien, på regionalt plan. For så vidt angår modtagelse af indskud skal Afviklingsinstansen være behørigt opmærksom på risikoen for tab af tillid hos indskydere, hvis indskud ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU¹². Offentlige midler bør beskyttes ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, navnlig når den ydes over en medlemsstats budget. Indskydere, der er omfattet af direktiv 2014/49/EU, investorer, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF¹³, kunders midler og kunders aktiver skal også beskyttes.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1997/9/oj>).

- (18) Når det i afviklingsplanlægningsfasen besluttes, om en enhed skal udpeges til afvikling, bør Afviklingsinstansen generelt anvende det forhold, at en enhed er omfattet af forenkledede forpligtelser, som en indikator for, at afvikling af den i tilfælde af sammenbrud ikke vil være begrundet i offentlighedens interesse. Omvendt kan det forhold, at en enhed ikke er omfattet af forenkledede forpligtelser, tyde på, at afvikling af den i tilfælde af sammenbrud vil være begrundet i offentlighedens interesse.
- (19) Likvidation af en enhed ved almindelig insolvensbehandling kan i nogle tilfælde bringe den finansielle stabilitet i fare og afbryde leveringen af kritiske funktioner. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis insolvens sandsynligvis vil medføre tab på en væsentlig del af indskuddene eller betydelige vanskeligheder med hensyn til kontinuiteten i adgangen til indskud, og hvis Afviklingsinstansen finder, at disse tab eller vanskeligheder kan have en betydelig indvirkning på leveringen af kritiske funktioner, på den finansielle stabilitet gennem afsmitning eller på realøkonomien. I sådanne tilfælde er det meget sandsynligt, at det vil være i offentlighedens interesse at underkaste enheden afvikling i stedet for at likvidere den ved almindelig insolvensbehandling. Vurderingen af, om afviklingen af en enhed er begrundet i offentlighedens interesse, bør også så vidt muligt afspejle forskellen mellem på den ene side finansiering, der ydes gennem branchefinansierede sikkerhedsnet, dvs. afviklingsfinansieringsordninger eller indskudsgarantiordninger, og på den anden side finansiering fra medlemsstaterne med skatteydernes penge. En sådan finansiering fra medlemsstaterne indebærer en større risiko for moral hazard og et mindre incitament til markedsdisciplin. Ved vurderingen af målet om at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige bør Afviklingsinstansen derfor foretrække finansiering gennem Den Fælles Afviklingsfond ("Afviklingsfonden") eller indskudsgarantiordningen frem for finansiering på et tilsvarende beløb med midler fra medlemsstaternes budget.

- (20) Når Afviklingsinstansen foretager vurderingen af offentlighedens interesse, bør den vurdere, om nogen af afviklingsmålene ville være i fare, hvis den nødlidende enhed blev likvideret ved almindelig insolvensbehandling. Afviklingsforanstaltninger bør ikke anses for at være nødvendig i offentlighedens interesse, hvis ingen af afviklingsmålene er i fare, hvis enheden likvideret ved almindelig insolvensbehandling. Hvis Afviklingsinstansen vurderer, at mindst ét afviklingsmål er i fare i tilfælde af likvidation ved almindelig insolvensbehandling, bør resultatet af vurderingen af offentlighedens interesse kun være negativt, hvis likvidation af den nødlidende enhed ved almindelig insolvensbehandling ikke blot vil opfylde afviklingsmålene i samme omfang som afvikling, men mere effektivt.
- (21) I lyset af erfaringerne med gennemførelsen af forordning (EU) nr. 806/2014 og direktiv 2014/49/EU og 2014/59/EU er det nødvendigt yderligere at præcisere, på hvilke betingelser der undtagelsesvis kan tillades forebyggende foranstaltninger, der kan betragtes som ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige. Det bør sikres, at forebyggende foranstaltninger træffes i tilstrækkelig god tid. Desuden kan foranstaltninger til afhjælpning af virkningerne af værdiforringede aktiver, herunder porteføljeadministrationselskaber eller aktivgarantiordninger, vise sig at være effektive og virkningsfulde med hensyn til at tackle årsagerne til eventuelle finansielle vanskeligheder, som enheder står over for, og forhindre, at de bliver nødlidende, og de kan derfor udgøre relevante forebyggende foranstaltninger. Det bør derfor præciseres, at forebyggende foranstaltninger kan tage form af foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver.

- (22) For at bevare markedsdisciplinen, beskytte offentlige midler og undgå konkurrenceforvridning bør forebyggende foranstaltninger fortsat være undtagelsen og kun anvendes for at håndtere situationer med alvorlige forstyrrelser på markedet og for at bevare den finansielle stabilitet, især i tilfælde af en systemisk krise. Desuden bør forebyggende foranstaltninger ikke anvendes til at imødegå tab, som er lidt eller sandsynligvis vil blive lidt. Det mest pålidelige instrument til at kvantificere tab, som er lidt eller sandsynligvis vil blive lidt, er en evaluering af aktivernes kvalitet foretaget af ECB, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010¹⁴, eller kompetente nationale myndigheder. ECB og de kompetente nationale myndigheder bør anvende en sådan evaluering eller, hvor det er relevant, kontrolbesøg på stedet, til at kvantificere tab, der er lidt eller sandsynligvis vil blive lidt, hvis en sådan evaluering eller kontrolbesøg kan foretages inden for en passende tidshorisont. Hvis dette ikke er muligt, bør ECB og de kompetente nationale myndigheder kvantificere tab, der er lidt eller sandsynligvis vil blive lidt, på den mest pålidelige måde under de foreliggende omstændigheder, hvor det er relevant på grundlag af enhedens balance, forudsat at balancen er i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler og -standarder som bekræftet af en uafhængig ekstern revisor.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Vurderingen, at en enhed er solvent med henblik på støtteforanstaltninger i form af forebyggende rekapitalisering og statsgarantier for nyligt udstedte forpligtelser, bør baseres på en fremadrettet vurdering af, om enheden kan opfylde kapitalgrundlagskravene, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 eller forordning (EU) 2019/2033¹⁵, og det krav om yderligere kapitalgrundlag, der er fastsat i direktiv 2013/36/EU eller Europa-Parlamentets og Rådets (EU) 2019/2034¹⁶.

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

- (23) Formålet med forebyggende rekapitalisering er at støtte levedygtige enheder, der sandsynligvis vil støde på midlertidige vanskeligheder i den nærmeste fremtid, og forhindre, at deres situation forværres yderligere. For at undgå, at der ydes offentlig støtte til virksomheder, der allerede er urentable, bør der ikke ydes forebyggende foranstaltninger i form af erhvervelse af kapitalgrundlagsinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter eller i form af foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver, som overstiger det beløb, der er nødvendigt for at dække manglende kapital, der konstateres i et negativt scenarie i en stresstest eller tilsvarende. For at sikre, at den offentlige finansiering på et tidspunkt ophører, bør disse forebyggende foranstaltninger også være tidsbegrænsede og indeholde en klar tidsplan for deres afslutning ("strategi for udtræden af støtteforanstaltningen"). Instrumenter med uendelig løbetid, herunder egentlige kernekapitalinstrumenter, bør kun anvendes under ekstraordinære omstændigheder og være underlagt visse kvantitative begrænsninger, fordi de på grund af deres karakter ikke er velegnede til at opfylde betingelsen om, at de er midlertidige. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed bør anmode om en engangsafhjælpningsplan fra enheder, der ikke overholder betingelserne i strategien for udtræden af støtteforanstaltningen. For at sikre, at enheder, der viser sig ikke at være levedygtige, udtræder af markedet, bør en relevant myndighed afgøre, om enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed ikke er tilfreds med afhjælpningsplanen, eller hvis enheden ikke overholder afhjælpningsplanen.

- (24) Forebyggende foranstaltninger bør begrænses til det beløb, som enheden ville have brug for til at opretholde sin solvens i tilfælde af et negativt scenarie i en stresstest eller tilsvarende. I tilfælde af forebyggende foranstaltninger i form af foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver bør den modtagende enhed kunne anvende det indrømmede beløb til at dække tab på de overførte aktiver eller i kombination med en erhvervelse af kapitalinstrumenter, forudsat at det samlede beløb for den konstaterede manglende kapital ikke overskrides. Det er også nødvendigt at sikre, at forebyggende foranstaltninger i form af foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver er i overensstemmelse med eksisterende statsstøtteregler og bedste praksis, at de genopretter enhedens langsigtede levedygtighed, at statsstøtten begrænses til det nødvendige minimum, og at konkurrenceforvridninger undgås. Af disse grunde bør de berørte myndigheder i tilfælde af forebyggende foranstaltninger i form af foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver tage hensyn til de specifikke retningslinjer, herunder Kommissionens plan for, hvordan nationale porteføljeadministrationsselskaber kan oprettes, og Kommissionens meddelelse af 16. december 2020 om håndtering af misligholdte lån efter covid-19-pandemien. Forebyggende foranstaltninger i form af foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver bør altid være underlagt den overordnede betingelse, at de skal være midlertidige. Offentlige garantier, der ydes for en bestemt periode i forbindelse med den pågældende enheds værdiforringede aktiver, forventes at sikre bedre opfyldelse af denne betingelse end overførsel af sådanne aktiver til en offentligt støttet enhed.

- (25) Det er vigtigt at sikre hurtige og rettidige afviklingsforanstaltninger fra Afviklingsinstansens side, når sådanne foranstaltninger omfatter ydelse af statsstøtte eller støtte fra Afviklingsfonden. Det er derfor nødvendigt at give Afviklingsinstansen mulighed for at vedtage den pågældende afviklingsordning, inden Kommissionen har vurderet, om en sådan støtte er forenelig med det indre marked. For at sikre et velfungerende indre marked i et sådant scenarie bør afviklingsordninger, der indebærer ydelse af statsstøtte eller støtte fra Afviklingsfonden, i sidste ende fortsat være underlagt Kommissionens godkendelse af en sådan støtte. For at sætte Kommissionen i stand til så tidligt som praktisk muligt at vurdere, om Afviklingsfondens støtte er forenelig med det indre marked, og for at sikre en gnidningsløs informationsstrøm bør Afviklingsinstansen og Kommissionen straks udveksle alle nødvendige oplysninger om den mulige anvendelse af støtte fra Afviklingsfonden. Der bør fastsættes specifikke regler om, hvilke oplysninger Afviklingsinstansen bør give Kommissionen som grundlag for Kommissionens vurdering af foreneligheden af Afviklingsfondens støtte og hvornår.
- (26) Proceduren for indledning af afvikling og proceduren for en afgørelse om at anvende nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne er den samme. Det er derfor hensigtsmæssigt at tilpasse Afviklingsinstansens og enten ECB's eller den kompetente nationale myndigheds respektive opgaver, alt efter hvad der er relevant, når de på den ene side vurderer, om betingelserne for anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne er til stede, og på den anden side vurderer betingelserne for vedtagelse af en afviklingsordning.

- (27) Det er muligt, at der skal anvendes afviklingsforanstaltninger på en afviklingsenhed, som indgår i en afviklingskoncern, mens der skal anvendes nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser på en anden enhed i samme koncern. Indbyrdes afhængighed mellem sådanne enheder, herunder eksistensen af konsoliderede kapitalkrav, der skal genoprettes, og behovet for at aktivere mekanismer for tab i forudgående og kapital i efterfølgende led, kan gøre det vanskeligt at vurdere tabsabsorberings- og rekapitaliseringsbehovene for hver enhed separat og dermed at fastsætte de nødvendige beløb, der skal nedskrives og konverteres for hver enhed. Der bør derfor fastsættes en procedure for, hvordan Afviklingsinstansen bør tage hensyn til en sådan indbyrdes afhængighed ved anvendelse af beføjelsen til at nedskrive og konvertere kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i disse situationer. Med henblik herpå bør Afviklingsinstansen, hvis én enhed opfylder betingelserne for anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, og en anden enhed inden for samme koncern samtidig opfylder betingelserne for afvikling, vedtage en fælles afviklingsordning, der omfatter begge enheder.
- (28) For at øge retssikkerheden og i betragtning af den potentielle relevans af forpligtelser, der opstår som følge af usikre fremtidige begivenheder, herunder resultatet af retssager, der verserer på afviklingstidspunktet, er det nødvendigt at fastsætte, hvordan disse forpligtelser bør behandles med henblik på anvendelse af bail-in-værktøjet. Afviklingsinstansen bør sondre mellem forpligtelser baseret på aktuelle forpligtelser hidrørende fra tidligere begivenheder, som vil medføre et tab, men hvor tidspunktet for eller størrelsen af tabet er usikker, og forpligtelser, der kan opstå i fremtiden, men som ikke vil medføre et tab, eller som kun kan opstå i fremtiden, hvis en usikker begivenhed indtræffer.

- (29) Det bør også præciseres, at forpligtelser, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker, og som er baseret på aktuelle forpligtelser hidrørende fra tidligere begivenheder, som vil medføre et tab, skal behandles på samme måde som andre forpligtelser. Sådanne forpligtelser bør kunne omfattes af bail-in, medmindre de opfylder et af de specifikke kriterier for at være udelukket fra bail-in-værktøjets anvendelsesområde. I betragtning af den potentielle relevans af disse forpligtelser i forbindelse med afvikling og for at sikre sikkerhed i anvendelsen af bail-in-værktøjet bør det præciseres, at de er en del af de passiver, der er omfattet af bail-in, og at bail-in-værktøjet derfor kan finde anvendelse på dem. For at sikre en effektiv anvendelse af bail-in-værktøjet på forpligtelser, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker, bør Afviklingsinstansen have beføjelse til at nedbringe, herunder til nul, hovedstolen af sådanne forpligtelser og til at konvertere sådanne forpligtelser til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter. Nedbringelse eller konvertering kan imidlertid kun få virkning, hvis og når forpligtelsen, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker, er endeligt fastlagt med hensyn til tidspunkt og størrelse.

- (30) Det er nødvendigt at sikre, at en forpligtelse, der kan opstå i fremtiden som følge af en usikker begivenhed, eller en forpligtelse, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker, og som er baseret på en aktuel forpligtelse på tidspunktet for afviklingen, ikke forringer afviklingsstrategiens effektivitet og navnlig bail-in-værktøjets effektivitet. For at nå dette mål bør valuaren som led i værdiansættelsen med henblik på afvikling vurdere sådanne forpligtelser og kvantificere disse forpligtelsers potentielle værdi efter bedste evne. For at sikre, at enheden efter afviklingsprocessen kan opretholde tilstrækkelig markedstillid i et passende tidsrum, bør valuaren tage hensyn til denne potentielle værdi ved fastsættelsen af det beløb, hvormed passiver, der er omfattet af bail-in, skal nedskrives eller konverteres for at genoprette kapitalprocenterne i instituttet under afvikling. Afviklingsinstansen bør navnlig anvende sine konverteringsbeføjelser på passiver, der er omfattet af bail-in, i det omfang det er nødvendigt for at sikre, at rekapitaliseringen af instituttet under afvikling er tilstrækkelig til at dække potentielle tab, der kan opstå som følge af en forpligtelse, som kan opstå i fremtiden som følge af en usikker begivenhed, eller som er baseret på en aktuel forpligtelse, men hvor tidspunkt eller størrelse er usikker. Ved vurderingen af det beløb, der skal nedskrives eller konverteres, bør Afviklingsinstansen nøje overveje virkningen af det potentielle tab på instituttet under afvikling på grundlag af en række faktorer, herunder sandsynligheden for, at begivenheden indtræffer, tidsrammen for dens indtræffen og forpligtelsens størrelse.

- (31) Under visse omstændigheder har Afviklingsinstansen, efter at Afviklingsfonden har ydet et bidrag på op til højst 5 % af enhedens samlede passiver, herunder kapitalgrundlag, mulighed for at anvende yderligere finansieringskilder til at støtte sine afviklingsforanstaltninger yderligere. Det bør præciseres nærmere, under hvilke omstændigheder Afviklingsfonden kan yde yderligere støtte, hvis alle passiver, der er omfattet af bail-in, som ikke er berettigede indskud, der har en lavere prioritet end ikkedækkede indskud fra fysiske personer og mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, og som ikke skønsmæssigt er udelukket fra bail-in, er blevet nedskrevet eller konverteret fuldt ud.

(32) Afviklingens succes afhænger af, at Afviklingsinstansen har rettidig adgang til relevante oplysninger fra de enheder, der hører under Afviklingsinstansens ansvar, og fra offentlige institutioner og myndigheder. I den forbindelse bør Afviklingsinstansen kunne få adgang til statistiske oplysninger, som ECB har indsamlet i medfør af sin centralbankfunktion, ud over de oplysninger, som ECB har til rådighed som tilsynsmyndighed inden for rammerne af forordning (EU) nr. 1024/2013. I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2533/98¹⁷ bør Afviklingsinstansen sikre fysisk og logisk beskyttelse af fortrolig statistisk information og kræve tilladelse fra ECB med henblik på yderligere overførsel, der kan være nødvendig for udførelsen af Afviklingsinstansens opgaver. Da oplysninger vedrørende det samlede antal kunder, for hvilke en enhed er den eneste eller vigtigste bankpartner, og som opbevares af de centrale automatiske mekanismer, der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849¹⁸, kan være nødvendige og forholdsmæssige for at foretage vurderingen af offentlighedens interesse, bør Afviklingsinstansen kunne modtage disse oplysninger på grundlag af en individuel vurdering af den konkrete sag.

¹⁷ Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information (EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1998/2533/oj>).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

Det nøjagtige tidspunkt for Afviklingsinstansens indirekte adgang til oplysninger bør også præciseres. Når de oplysninger, som Afviklingsinstansen har brug for til at udføre sine opgaver, er tilgængelige for et offentligt institut eller en offentlig myndighed, der er forpligtet til at samarbejde med Afviklingsinstansen, bør det pågældende institut eller den pågældende myndighed desuden give Afviklingsinstansen disse oplysninger efter dennes anmodning. Hvis oplysningerne ikke er tilgængelige på det pågældende tidspunkt, bør Afviklingsinstansen imidlertid, uanset årsag, kunne indhente disse oplysninger fra den fysiske eller juridiske person, der har disse oplysninger, gennem de nationale afviklingsmyndigheder eller direkte efter at have underrettet disse nationale afviklingsmyndigheder herom. Det bør også være muligt for Afviklingsinstansen at præcisere procedure og form for modtagelse af oplysninger fra enheder, for at sikre, at sådanne oplysninger er de bedst egnede til dens behov, herunder i forhold til virtuelle datarum. For at sikre det bredest mulige samarbejde med alle offentlige institutter og myndigheder, der måtte opbevare data, som er af relevans for Afviklingsinstansen, og som er nødvendige for udførelsen af dens opgaver, og for at undgå overlappende anmodninger bør de offentlige institutter og myndigheder, som Afviklingsinstansen bør kunne samarbejde med, kontrollere tilgængeligheden af oplysninger hos og udveksle oplysninger med, omfatte medlemmerne af Det Europæiske System af Centralbanker, de relevante indskudsgarantiordninger, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, de europæiske tilsynsmyndigheder og den europæiske stabilitetsmekanisme. Endelig bør Afviklingsinstansen for at sikre rettidig anvendelse af finansielle ordninger, der er indgået aftale om for Afviklingsfonden efter behov, underrette Kommissionen og ECB, så snart den mener, at det kan være nødvendigt at aktivere sådanne finansielle ordninger og give Kommissionen og ECB alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i forbindelse med sådanne finansielle ordninger.

- (33) Artikel 86, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU fastsætter, at almindelig insolvensbehandling af enheder, der er omfattet af nævnte direktiv, kun kan indledes på afviklingsmyndighedens initiativ, og at en afgørelse om at pålægge en enhed almindelig insolvensbehandling kun kan træffes med afviklingsmyndighedens samtykke. Denne bestemmelse afspejles ikke i forordning (EU) nr. 806/2014. I overensstemmelse med den opgavefordeling, der er fastsat i forordning (EU) nr. 806/2014, bør de nationale afviklingsmyndigheder høre Afviklingsinstansen, inden de handler i overensstemmelse med artikel 86, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, for så vidt angår enheder, som Afviklingsinstansen har direkte ansvar for.
- (34) Udvalgseskriterierne for stillingen som næstformand for Afviklingsinstansen er de samme som kriterierne for udvælgelse af formanden og andre fuldtidsmedlemmer af Afviklingsinstansen. Det er derfor hensigtsmæssigt at give næstformanden for Afviklingsinstansen de samme stemmerettigheder som formanden og fuldtidsmedlemmerne af Afviklingsinstansen.
- (35) For at give Afviklingsinstansen mulighed for på et plenarmøde at foretage en foreløbig vurdering af det foreløbige budgetforslag, inden formanden forelægger det endelige forslag, bør formandens frist til at fremsætte et første forslag til Afviklingsinstansens årlige budget forlænges.
- (36) For yderligere at styrke samarbejdet inden for den fælles afviklingsmekanisme mellem Afviklingsinstansen og de nationale afviklingsmyndigheder bør Afviklingsinstansen i eksekutivsammensætningen høre Afviklingsinstansen i plenarsammensætningen om retningslinjer, generelle instrukser og andre alment gældende instrumenter inden for den fælles afviklingsmekanisme, som beskriver, hvordan Afviklingsinstansen forventer at gennemføre forordning (EU) nr. 806/2014.

- (37) Proceduren for gennemførelse af høringer vedrørende retningslinjer, generelle instrukser og andre alment gældende instrumenter inden for den fælles afviklingsmekanisme bør forstås under hensyntagen til de eksisterende procedurer for gennemførelse af høringer i overensstemmelse med den ramme, der er omhandlet i artikel 31, stk. 1, i forordning (EU) nr. 806/2014. Hvis denne ramme allerede indeholder specifikke ordninger vedrørende retningslinjer og generelle instrukser, bør disse eksisterende procedurer finde anvendelse ud over den nye høringsprocedure, hvor det er relevant.
- (38) Efter den indledende opbygningsperiode for Afviklingsfonden, der er fastsat i forordning (EU) nr. 806/2014, kan dens disponible finansielle midler opleve mindre fald til under målniveauet, navnlig som følge af en stigning i de dækkede indskud. Det er således sandsynligt, at de ex ante-bidrag, der sandsynligvis vil blive opkrævet under disse omstændigheder, vil være små. Det kan således forekomme, at størrelsen af sådanne ex ante-bidrag i nogle år ikke længere vil svare til omkostningerne ved opkrævningen af disse bidrag. Afviklingsinstansen bør derfor kunne udskyde opkrævningen af ex ante-bidrag i op til tre år, indtil det beløb, der skal opkræves, når op på et beløb, der står i rimeligt forhold til omkostningerne ved opkrævningsprocessen, forudsat at en sådan udsættelse ikke i væsentlig grad påvirker Afviklingsinstansens mulighed for at anvende Afviklingsfonden.

(39) Uigenkaldelige betalingsforpligtelser er et af elementerne i Afviklingsfondens disponible finansielle midler. Det er derfor nødvendigt at præcisere, under hvilke omstændigheder disse betalingsforpligtelser kan kræves opfyldt. Hvis en enhed ophører med at være forpligtet til at betale bidrag til Afviklingsfonden efter at have besluttet at give afkald på sin tilladelse, bør den uigenkaldelige betalingsforpligtelse annulleres. For at sikre, at annulleringen af den uigenkaldelige betalingsforpligtelse ikke fører til en situation, hvor de disponible finansielle midler i Afviklingsfonden falder til under et niveau, som Afviklingsinstansen anser for tilstrækkeligt, bør Afviklingsinstansen have beføjelse til at fastsætte et bidrag, som den relevante enhed bør være forpligtet til at betale. Afviklingsinstansen bør i sin afgørelse tage behørigt hensyn til behovet for at opretholde lige vilkår for alle deltagende enheder, herunder den enhed, der ophører med at være omfattet af anvendelsesområdet for artikel 2 i forordning (EU) nr. 806/2014. Afviklingsinstansen skal give en detaljeret begrundelse for sin afgørelse og offentliggøre denne afgørelse, herunder sin begrundelse, i sin årlige rapport. For at skabe større gennemsigtighed og sikkerhed med hensyn til andelen af uigenkaldelige betalingsforpligtelser i det samlede beløb af ex ante-bidrag, der skal opkræves, bør Afviklingsinstansen desuden fastsætte en sådan andel på årsbasis inden for de gældende grænser. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed bør bestræbe sig på at sikre, at enhver procyklisk virkning af uigenkaldelige betalingsforpligtelser, afhængigt af deres regnskabsmæssige behandling, afbødes.

- (40) Det maksimale årlige beløb for ekstraordinære ex post-bidrag til Afviklingsfonden, som kan kræves indbetalt, er i øjeblikket begrænset til tre gange størrelsen af ex ante-bidragene. Efter den indledende opbygningsperiode, der er fastsat i forordning (EU) nr. 806/2014, vil sådanne ex ante-bidrag under andre omstændigheder end ved anvendelse af Afviklingsfonden kun afhænge af variationer i de dækkede indskud og vil derfor sandsynligvis blive små. Fastsættelse af det maksimale beløb for ekstraordinære ex post-bidrag på grundlag af ex ante-bidrag kan derfor føre til en drastisk begrænsning af Afviklingsfondens mulighed for at opkræve ex post-bidrag og dermed reducere dens handleevne. For at undgå et sådant resultat bør der fastsættes en anden grænse, og det maksimale beløb for ekstraordinære ex post-bidrag, der kan kræves indbetalt, bør fastsættes til tre gange en ottendedel af målniveauet for Afviklingsfonden.
- (41) Der bør også opretholdes en passende sammenhæng mellem løn og resultater i tilfælde af afvikling, navnlig hvis tabene sandsynligvis vil blive overført til Afviklingsfonden. I sådanne tilfælde bør enhver variabel aflønning af medlemmerne af ledelsesorganet og den daglige ledelse i instituttet under afvikling, som ikke er blevet udbetalt eller ikke er blevet optjent, annulleres. Medmindre et medlem af ledelsesorganet eller den daglige ledelse dokumenterer, at de ikke deltog i og ikke var ansvarlige for den adfærd, der førte til eller bidrog til, at instituttet under afvikling blev nødlidende, bør den variable aflønning, der er optjent eller udbetalt i de 24 måneder, der gik forud for afgørelsen om at træffe afviklingsforanstaltninger, tilbageføres eller tilbagebetales.

(42) Afviklingsfonden kan anvendes til at støtte anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet, hvorved en række aktiver, rettigheder og passiver i instituttet under afvikling overføres til en modtager. I et sådant tilfælde kan Afviklingsinstansen have en fordring på den resterende del af enheden i forbindelse med den efterfølgende likvidation ved almindelig insolvensbehandling. Dette kan forekomme, hvis Afviklingsfonden anvendes i forbindelse med tab, som kreditorer ellers ville have båret, herunder i form af garantier for aktiver og passiver eller dækning af forskellen mellem de overførte aktiver og passiver. For at sikre, at de aktionærer og kreditorer, der efterlades i den resterende del af enheden, effektivt absorberer tabene i instituttet under afvikling, og for at forbedre muligheden for tilbagebetaling ved insolvens til Afviklingsinstansen, bør Afviklingsinstansens fordringer mod den resterende del af enheden og fordringer, der opstår som følge af rimelige udgifter, som Afviklingsinstansen har afholdt korrekt, have samme prioritet ved insolvens som i prioritetsrækkefølgen for de nationale afviklingsfinansieringsordninger i hver deltagende medlemsstat, som bør være højere end prioritetsrækkefølgen for indskud og indskudsgarantiordninger. Eftersom kompensation udbetalt til aktionærer og kreditorer fra Afviklingsfonden som følge af tilsidesættelse af princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere, har til formål at kompensere dem for resultaterne af afviklingsforanstaltninger, bør denne kompensation ikke give anledning til krav fra Afviklingsinstansen.

- (43) For at sikre tilstrækkelig fleksibilitet og gøre det lettere for indskudsgarantiordningerne at gribe ind til støtte for anvendelsen af afviklingsværktøjerne, når de fører til, at instituttet under afvikling udtræder af markedet, bør visse aspekter af anvendelsen af indskudsgarantiordninger i forbindelse med afvikling præciseres. Det er navnlig nødvendigt at præcisere, at en indskudsgarantiordnings midler i visse tilfælde og på klare betingelser kan anvendes til at støtte overførselstransaktioner, der omfatter indskud, herunder berettigede indskud over det dækningsniveau, som den pågældende indskudsgarantiordning yder, og også de ikkeberettigede indskud, der indgår i den generelle indskyderpræference. En indskudsgarantiordnings bidrag bør have til formål at dække den manglende værdi af de aktiver, der overføres til en køber eller et broinstitut, i forhold til værdien af de overførte indskud. Hvis køberen kræver et bidrag som led i transaktionen for at sikre sin kapitalneutralitet og fortsat opfyldelse af køberens kapitalkrav, bør indskudsgarantiordningen også bidrage hertil. En indskudsgarantiordnings støtte til afviklingsforanstaltninger bør tage form af kontanter eller andre former såsom garantier eller tabsdelingsaftaler, der kan minimere støttens indvirkning på den pågældende indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler og samtidig sikre, at indskudsgarantiordningens bidrag opfylder sine formål.

- (44) Indskudsgarantiordningens bidrag ved afvikling bør være underlagt visse begrænsninger. For det første bør indskudsgarantiordningens samlede bidrag i enhver afviklingssag ikke overstige de dækkede indskud i det pågældende kreditinstitut. For det andet bør det sikres, at enhver indgriben fra indskudsgarantiordningens side i en afviklingsforanstaltning, der primært er baseret på bail-in-værktøjet med henblik på rekapitalisering af instituttet under afvikling og videreførelse af dets aktiviteter, ikke overstiger det tab, som indskudsgarantiordningen ville bære ved insolvens, hvis den foretog udbetalinger til dækkede indskydere og indtrådte i deres fordringer på instituttets aktiver. For det tredje bør indskudsgarantiordningens bidrag, hvis indskudsgarantiordningen anvendes til støtte for afviklingsforanstaltninger, der hovedsagelig består i overførsel af forretningsaktiviteterne til en køber eller til et broinstitut, ikke overstige 62,5 % af målniveauet, medmindre den udpegede myndighed i henhold til direktiv 2014/49/EU vælger at undlade at anvende denne grænse for at undgå negative virkninger for den finansielle stabilitet eller for at bevare indskydernes adgang til deres indskud. For det fjerde bør indskudsgarantiordningens bidrag ikke overstige forskellen mellem de overførte aktiver og de overførte indskud og passiver med samme eller højere prioritet ved insolvens end disse indskud. Dette vil sikre, at bidraget fra indskudsgarantiordningen kun anvendes til at undgå at påføre indskyderne tab, hvor det er relevant, og ikke til beskyttelse af kreditorer, der har lavere prioritet end indskud ved insolvens. Hvis det er relevant, kan bidraget dog også omfatte et beløb, der er nødvendigt for at sikre den modtagende enheds kapitalneutralitet.

- (45) Det bør præciseres, at indskudsgarantiordningen kun bør kunne bidrage til en overførsel af andre passiver end dækkede indskud i forbindelse med en afvikling, hvis Afviklingsinstansen i det enkelte tilfælde konkluderer, at indskud, der er omfattet af den generelle indskyderpræference, bortset fra dækkede indskud, ikke kan omfattes af bail-in eller efterlades i den resterende del af instituttet under afvikling, som vil blive likvideret, og hvis betingelserne for anvendelse af Afviklingsfonden ikke opfyldes gennem bidrag fra aktionærer og kreditorer. Afviklingsinstansen bør navnlig kunne undgå at fordele tab til disse indskud, når udelukkelsen er strengt nødvendig og forholdsmæssig for at sikre videreførelsen af kritiske funktioner og centrale forretningsområder eller er nødvendig for at undgå omfattende afsmitning og finansiell ustabilitet, der kan forårsage en alvorlig forstyrrelse af Unionens eller en medlemsstats økonomi. De samme grunde bør gælde for medtagelsen i overførslen til en køber eller et broinstitut af andre passiver, der er omfattet af bail-in, med en lavere prioritet end dækkede indskud. I så fald bør overførslen af disse passiver, der er omfattet af bail-in, ikke støttes med bidraget fra indskudsgarantiordningen. Hvis der er behov for ekstern finansiell støtte til overførslen af disse passiver, der er omfattet af bail-in, bør denne støtte ydes af Afviklingsfonden.

- (46) I betragtning af muligheden for at anvende indskudsgarantiordninger i forbindelse med afvikling er det nødvendigt yderligere at præcisere, på hvilke betingelser indskudsgarantiordningens bidrag kan medregnes i opfyldelsen af kravene om adgang til Afviklingsfonden. Denne mulighed bør kun være tilgængelig for kreditinstitutter med en samlet værdi af aktiver på 80 mia. EUR eller derunder og i forbindelse med en afviklingsforanstaltning, der primært er baseret på anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet. For at sikre, at afviklingen fortsat primært finansieres af kreditinstituttets interne ressourcer, og for at minimere konkurrenceforvridninger bør anvendelse af bidraget fra indskudsgarantiordningen til at sikre adgang til afviklingsfonden kun være mulig for kreditinstitutter, for hvilke afviklingsplanen eller koncernafviklingsplanen i de foregående 24 måneder, inden der træffes afviklingsforanstaltninger, ikke giver mulighed for en velordnet likvidation af dem i tilfælde af sammenbrud, eftersom det MREL, som afviklingsinstansen har fastsat for disse kreditinstitutter, er blevet fastsat på et niveau, der omfatter både tabsabsorbering og rekapitaliseringsbeløb. Det MREL, som Afviklingsinstansen har fastsat, bør opfylde minimumsniveauerne for MREL for enheder med foretrukne afviklingsstrategier, der primært omfatter anvendelse af overførselsværktøjer i forbindelse med afvikling, selv om den respektive afviklingsplan eller koncernafviklingsplan havde fastsat forskellige foranstaltninger, og disse kreditinstitutters MREL derfor ikke var omfattet af disse minimumsniveauer. Forud for indskudsgarantiordningens bidrag bør der desuden bidrages med kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver med henblik på tabsabsorbering og rekapitalisering i videst muligt omfang. Endelig må instituttet under afvikling ikke have overtrådt sit MREL, herunder de bindende mellemliggende mål, inden for en vis periode forud for afviklingsforanstaltningen, uden at dette berører kortsigtede tekniske overtrædelser af MREL.

- (47) Hvis bidraget fra aktionærer og kreditorer i instituttet under afvikling gennem reduktioner, nedskrivning eller konvertering af deres passiver eller gennem de tab, som de forventes at bære ved likvidationen af den resterende del af enheden, sammenlagt med bidraget fra indskudsgarantiordningen, udgør mindst 8 % af instituttets samlede passiver, herunder kapitalgrundlag, bør Afviklingsinstansen kunne anvende Afviklingsfonden til at yde yderligere finansiering, hvis dette er nødvendigt for at sikre effektiv afvikling i overensstemmelse med afviklingsmålene. I sådanne tilfælde bør indskudsgarantiordningens bidrag begrænses til det beløb, der er nødvendigt for at give adgang til Afviklingsfonden. For et kreditinstitut med en samlet værdi af aktiver på individuel basis på mellem 30 mia. EUR og 80 mia. EUR bør bidraget fra indskudsgarantiordningen desuden ikke overstige 2,5 % af kreditinstitutets samlede passiver, herunder dens kapitalgrundlag på individuel basis.
- (48) Under ekstraordinære omstændigheder kan det forekomme, at Afviklingsfondens bidrag på 5 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget, ikke er tilstrækkeligt til at dække finansieringsbehovet for en given afviklingsforanstaltning. I sådanne tilfælde, og hvis dette bidrag er blevet muliggjort af indskudsgarantiordningens indgriben, bør indskudsgarantiordningen på visse betingelser yde et yderligere bidrag svarende til de tab, som dækkede indskud ville have lidt, hvis de ikke var beskyttet. Omkostningerne ved dette yderligere bidrag bør ikke overstige de tab, som indskudsgarantiordningen ville have båret i det hypotetiske scenarie med likvidation ved almindelig insolvensbehandling og tilbagebetaling af dækkede indskud. Desuden bør summen af indskudsgarantiordningens første bidrag og yderligere bidrag ikke overstige de dækkede indskud i det pågældende kreditinstitut. Sammen med indskudsgarantiordningens yderligere bidrag bør Afviklingsinstansen kunne søge yderligere finansiering fra alternative finansieringskilder, hvis betingelserne for denne finansiering er opfyldt.

- (49) I lyset af Afviklingsfondens gensidiggjorte karakter er det hensigtsmæssigt at indføre en særlig procedure, der skal følges, når dens akkumulerede nettoanvendelse, som er gjort mulig med et forudgående bidrag fra indskudsgarantiordningen, når visse tærskler. En sådan procedure bør ikke føre til, at det ikke er muligt at anvende Afviklingsfondens midler i en efterfølgende afviklingsforanstaltning. Hvis nettoanvendelsen af Afviklingsfonden over tre år når en tærskel svarende til 10 % af målniveauet, skal plenarforsamlingen udstikke retningslinjer for fremtidige anvendelser af Afviklingsfonden støttet af bidraget fra indskudsgarantiordningen, indtil genopfyldningen er afsluttet. Hvis nettoanvendelsen af Afviklingsfonden over tre år når et niveau på 20 % af målniveauet, skal Afviklingsinstansen underrette Rådet og Kommissionen. På det tidspunkt bør Kommissionen revidere reglerne for bidrag fra indskudsgarantiordninger i forbindelse med afvikling, der tillader efterfølgende anvendelse af Afviklingsfonden, samt vurdere, om de gældende ordninger for opkrævning af bidrag til genopfyldning af Afviklingsfonden i disse tilfælde er hensigtsmæssige. Desuden bør tidsrammen for igen at nå målniveauet forlænges til 10 år.
- (50) Hvis indskudsgarantiordningens midler anvendes ved anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet, alene eller sammen med bidrag fra Afviklingsfonden, bør den resterende del af enheden efter overførsel af aktiver, rettigheder og passiver likvideres på en velordnet måde i overensstemmelse med gældende national ret, jf. artikel 22, stk. 5, i forordning (EU) nr. 806/2014. Hvis indskudsgarantiordningens midler anvendes til støtte for broinstitutværktøjet, bør broinstitutttets drift desuden indstilles i overensstemmelse med artikel 41, stk. 3, 5 og 6, i direktiv 2014/59/EU.

- (51) Gennemsigtighed er afgørende for at sikre markedsintegritet, markedsdisciplin og beskyttelse af investorer. For at sikre, at Afviklingsinstansen er i stand til at fremme og deltage i bestræbelserne på at opnå større gennemsigtighed, bør den have mulighed for at offentliggøre oplysninger, der følger af dens egne analyser, vurderinger og konstateringer, herunder dens vurderinger af afviklingsmulighederne, hvis en sådan offentliggørelse ikke er til skade for beskyttelsen af almene hensyn med hensyn til finanspolitik, valutapolitik eller økonomisk politik, og der er mere tungtvejende almene hensyn i forbindelse med offentliggørelsen.
- (52) Af hensyn til sammenhængen bør de ændringer, der indføres i forordning (EU) nr. 806/2014 ved nærværende forordning, og som svarer til de ændringer, der indføres i direktiv 2014/59/EU ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2026/...¹⁹⁺, anvendes fra samme dato som datoen for gennemførelsen af direktiv (EU) 2026/...⁺⁺, som er den ... [24 måneder fra datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]. Der er imidlertid ingen grund til at forsinke anvendelsen af ændringerne af forordning (EU) nr. 806/2014, der indføres ved nærværende forordning, og som udelukkende vedrører den fælles afviklingsmekanismes funktion. Disse ændringer bør derfor anvendes fra den ... [én måned fra datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2026/... af... om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår foranstaltninger til tidlig indgriben, betingelser for afvikling og finansiering af afviklingsforanstaltninger og af direktiv 2014/24/EU for så vidt angår værdiansættelsestjenester i forbindelse med afvikling (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på direktivet i dokument ST 15445/25 (2023/0112(COD)) i teksten, og udfyld den tilhørende fodnote.

⁺⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på direktivet i dokument ST 15445/25 (2023/0112(COD)) i teksten, og udfyld den tilhørende fodnote.

(53) Målet for denne forordning, nemlig at forbedre effektiviteten af rammen for genopretning og afvikling af enheder, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af de risici, som forskellige nationale tilgange kan medføre for det indre markeds integritet, men kan ved at ændre regler, der allerede er fastsat på EU-plan, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(54) Forordning (EU) nr. 806/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1
Ændringer af forordning (EU) nr. 806/2014

I forordning (EU) nr. 806/2014 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Nr. 21) affattes således:

"21) "datterselskab": et datterselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 16), i forordning (EU) nr. 575/2013 og, med henblik på anvendelsen af nærværende forordnings artikel 8, artikel 10, stk. 10, artikel 12-12k, artikel 21 og 53 på afviklingskoncerner omhandlet i nærværende stykkes nr. 24b), litra b), alt efter hvad der er relevant, kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, selve det centrale organ, og deres respektive datterselskaber, under hensyntagen til den måde hvorpå sådanne afviklingskoncerner overholder nærværende forordnings artikel 12f, stk. 3".

b) Nr. 24a) affattes således:

"24a) "afviklingsenhed": en juridisk person, der er etableret i en deltagende medlemsstat, og som Afviklingsinstansen eller den nationale afviklingsmyndighed i henhold til denne forordnings artikel 8 har identificeret af som en enhed, der er omfattet af afviklingsforanstaltningerne i afviklingsplanen".

c) Nr. 24b), litra b), affattes således:

"b) kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, og selve det centrale organ, når mindst ét af disse kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter eller det centrale organ er en afviklingsenhed, og deres respektive datterselskaber".

d) Følgende numre indsættes:

"24d) "tredjeland-G-SII": et tredjeland-G-SII som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 134), i forordning (EU) nr. 575/2013

24e) "G-SII-enhed": en G-SII-enhed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 136), i forordning (EU) nr. 575/2013".

e) Nr. 49) affattes således:

"49) "passiver, der er omfattet af bail-in": passiver, herunder forpligtelser, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker, og kapitalinstrumenter, der ikke er egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter fra en enhed som omhandlet i artikel 2, og som ikke er udelukket fra anvendelsesområdet for bail-in-værktøjet i henhold til artikel 27, stk. 3".

f) Følgende nummer indsættes:

"49aa) "forpligtelser, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker": forpligtelser baseret på aktuelle forpligtelser hidrørende fra tidligere begivenheder, som vil medføre et tab, og hvor tidspunkt eller størrelse er usikker".

g) Nr. 49b) affattes således:

"49b) "efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter": instrumenter, der opfylder alle betingelser, der er omhandlet i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013 bortset fra nævnte forordnings artikel 72b, stk. 3, 4 og 5, og, hvor det er relevant, i nærværende forordnings artikel 12c, stk. 1a".

h) Følgende nummer indsættes:

"50a) "udpeget myndighed": en udpeget myndighed som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/49/EU".

2) I artikel 4 indsættes følgende stykke:

"1a. Medlemsstaterne underretter hurtigst muligt Afviklingsinstansen, hvis de anmoder om at indgå i et tæt samarbejde med ECB i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 1024/2013.

Efter underretningen i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 1024/2013, og inden der etableres et tæt samarbejde, fremlægger medlemsstaterne alle oplysninger om de enheder og koncerner, der er etableret på deres område, og som Afviklingsinstansen måtte kræve for at forberede sig på de opgaver, den pålægges ved nærværende forordning og aftalen."

3) I artikel 5 indsættes følgende stykke:

"1a. Henvisninger til myndigheder, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 2014/59/EU, i artikel 7, stk. 6, litra e), artikel 10, stk. 3, artikel 63, stk. 3, litra j), artikel 65, stk. 2, litra k), og artikel 70, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1* læses som henvisninger til Afviklingsinstansen for så vidt angår de enheder og koncerner, der er omhandlet i denne forordnings artikel 7, stk. 2, og de enheder og koncerner, der er omhandlet i denne forordnings artikel 7, stk. 4, litra b), og artikel 7, stk. 5, hvis betingelserne for anvendelse af disse bestemmelser er opfyldt.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>)."

4) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3, fjerde afsnit, affattes således:

"De nationale afviklingsmyndigheder skal ved udførelsen af de opgaver, som er omhandlet i dette stykke, anvende de relevante bestemmelser i denne forordning. Alle henvisninger til Afviklingsinstansen i artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 5, artikel 8, stk. 6, 8, 10, tredje afsnit, 11a, 12 og 13, artikel 10, stk. 1-10, artikel 10a, artikel 11-14, artikel 15, stk. 1, 2 og 3, artikel 16, artikel 18, stk. 1, 1a, 2, 5 og 6, artikel 20, artikel 21, stk. 1-7, artikel 21, stk. 8, andet afsnit, artikel 21, stk. 9 og 10, artikel 22, stk. 1, 3, 5 og 6, artikel 23 og 24, artikel 25, stk. 3, artikel 27, stk. 1-15, artikel 27, stk. 16, andet afsnit, andet punktum, tredje afsnit, fjerde afsnit, første, tredje og fjerde punktum, artikel 30, stk. 2b og 2c, artikel 30a, stk. 1 og 2, artikel 32 og artikel 79, stk. 1, 2, 7 og 8, læses som henvisninger til de nationale afviklingsmyndigheder for så vidt angår koncerner og enheder som omhandlet i første afsnit. Med henblik herpå anvender de nationale afviklingsmyndigheder de beføjelser, som de er tillagt i henhold til national lovgivning til gennemførelse af direktiv 2014/59/EU i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i den nationale lovgivning."

b) Stk. 5 affattes således:

"5. Uanset denne artikels stk. 3 kan deltagende medlemsstater beslutte, at Afviklingsinstansen udøver alle de relevante beføjelser og varetager alle de opgaver, den er blevet tildelt efter denne forordning, over for andre enheder og koncerner, som er etableret på deres område, end dem, der er omhandlet i denne artikels stk. 2. I så fald finder denne artikels stk. 3 og 4, artikel 9, artikel 12, stk. 3, samt artikel 31, stk. 1, ikke anvendelse. Medlemsstater, som agter at gøre brug af denne mulighed, skal underrette Afviklingsinstansen og Kommissionen herom. Underretningen får gyldighed fra dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Efter at den i dette stykkes første afsnit omhandlede underretning har fået virkning, kan de deltagende medlemsstater beslutte, at ansvaret for at udføre opgaver i forbindelse med andre enheder og koncerner, der er etableret på deres område, end dem, der er omhandlet i stk. 2, skal gives tilbage til de nationale afviklingsmyndigheder, i hvilket tilfælde dettes stykkes første afsnit ikke længere finder anvendelse. Medlemsstater, som agter at gøre brug af denne mulighed, skal underrette Afviklingsinstansen og Kommissionen herom. Underretningen får gyldighed fra dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*."

5) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

"Afviklingsinstansen kan pålægge de nationale afviklingsmyndigheder at udøve de beføjelser, der er omhandlet i artikel 10, stk. 8, i direktiv 2014/59/EU. De nationale afviklingsmyndigheder gennemfører Afviklingsinstansens instrukser i overensstemmelse med denne forordnings artikel 29."

b) I stk. 10 foretages følgende ændringer:

i) Andet afsnit affattes således:

"I overensstemmelse med de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, skal afviklingsplanen for hver koncern angive afviklingsenhederne og afviklingskoncernerne og, hvor det er relevant, likvidationsenhederne."

ii) Følgende afsnit tilføjes:

"I forbindelse med fastlæggelsen af de foranstaltninger, der skal træffes over for de i første afsnit, litra b), omhandlede datterselskaber, som ikke er afviklingsenheder, kan Afviklingsinstansen anlægge en tilsvarende tilgang, hvis en sådan tilgang ikke indvirker negativt på koncernens afviklingsmuligheder under hensyntagen til datterselskabets størrelse, dets risikoprofil, dets rolle med hensyn til levering af kritiske funktioner, dets centrale forretningsområder, dets betydning for koncernens driftskontinuitet efter afvikling og for koncernafviklingsstrategien. Afviklingsinstansen tager behørigt hensyn til datterselskabets betydning i den medlemsstat, hvor det er etableret, herunder dets potentielle systemiske betydning, og dets potentielle indvirkning på indskudsgarantiordningens disponible finansielle midler i tilfælde af likvidation ved almindelig insolvensbehandling."

c) Følgende stykke indsættes:

"11a. Hvis der er indledt en procedure med henblik på likvidation af en enhed i overensstemmelse med gældende national ret i henhold til artikel 32b i direktiv 2014/59/EU, eller hvis denne forordnings artikel 22, stk. 5, finder anvendelse, må Afviklingsinstansen ikke vedtage en afviklingsplan for den pågældende enhed eller ikke længere medtage den pågældende enhed i koncernafviklingsplanen."

6) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4, fjerde afsnit, affattes således:

"Den i tredje afsnit omhandlede vurdering foretages ud over vurderingen af hele koncernens afviklingsmuligheder."

b) Stk. 7 affattes således:

"7. Hvis Afviklingsinstansen efter en vurdering af afviklingsmulighederne for en enhed eller en koncern i henhold til stk. 3 eller 4 og efter høring af de kompetente myndigheder, herunder ECB, konstaterer, at der er væsentlige hindringer for afviklingen af den pågældende enhed eller koncern, udarbejder Afviklingsinstansen en rapport i samarbejde med de kompetente myndigheder rettet til enheden eller moderselskabet med en analyse af de væsentlige hindringer for en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne og udøvelse af afviklingsbeføjelserne. I rapporten skal konsekvenserne for enhedens eller koncernens forretningsmodel tages i betragtning, og der skal anbefales forholdsmæssige og målrettede foranstaltninger, som Afviklingsinstansen mener, er nødvendige eller egnede til at fjerne de pågældende hindringer, jf. stk. 10."

c) Følgende stykke indsættes:

"9a. Hvis Afviklingsinstansen finder, at de foranstaltninger, som den pågældende enhed eller det pågældende moderselskab foreslår, effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige hindringer for afvikling, træffer Afviklingsinstansen afgørelse efter høring af ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed og, hvor det er relevant, den udpegede makroprudentielle myndighed. Det skal af afgørelsen fremgå, at Afviklingsinstansen har vurderet, at de foreslåede foranstaltninger er tilstrækkelige til effektivt at afhjælpe eller fjerne de væsentlige hindringer for afvikling, og de nationale afviklingsmyndigheder skal pålægges at kræve, at enheden, moderselskabet eller et datterselskab af den pågældende koncern gennemfører de foreslåede foranstaltninger."

d) Stk. 10 affattes således:

"Hvis Afviklingsinstansen vurderer, at de af den pågældende enhed eller det pågældende moderselskab foreslåede foranstaltninger ikke effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige hindringer for afvikling, træffer Afviklingsinstansen efter høring af de kompetente myndigheder og i givet fald den udpegede makroprudentielle myndighed en beslutning. Denne beslutning skal angive, at Afviklingsmyndigheden har vurderet, at de foreslåede foranstaltninger ikke effektivt reducerer eller fjerner de væsentlige hindringerne for afvikling, og skal give de nationale afviklingsmyndigheder instruks om at pålægge enheden, moderselskabet eller eventuelle datterselskaber af den pågældende koncern at træffe en eller flere af de foranstaltninger, som er omhandlet i stk. 11.

Ved fastlæggelsen af alternative foranstaltninger skal Afviklingsinstansen påvise, hvorfor den pågældende enheds eller det pågældende moderselskabs foreslåede foranstaltninger ikke ville kunne fjerne de væsentlige hindringer for afviklingen, og hvordan de foreslåede alternative foranstaltninger er forholdsmæssigt afpasset til at fjerne dem. Afviklingsinstansen skal tage hensyn til den trussel, som de pågældende hindringer udgør for den finansielle stabilitet, og foranstaltningernes indvirkning på den pågældende enheds eller det pågældende moderselskabs forretningsaktiviteter, dens stabilitet og evne til at bidrage til økonomien, på det indre marked for finansielle tjenesteydelser og på den finansielle stabilitet i andre medlemsstater og i Unionen som helhed.

Afviklingsinstansen skal endvidere tage hensyn til behovet for at undgå virkninger for den pågældende enhed eller koncern, der går videre, end hvad der er nødvendigt for at fjerne hindringen for afvikling, eller som er uforholdsmæssige."

7) I artikel 10a foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes indledningen således:

"Hvis en enhed er i en situation, hvor den opfylder det kombinerede bufferkrav, når det betragtes i tillæg til hvert af kravene i artikel 141a, stk. 1, litra a), b) og c), i direktiv 2013/36/EU, men ikke opfylder det kombinerede bufferkrav, når det betragtes i tillæg til de krav, der er omhandlet i denne forordnings artikel 12d og 12e, ved beregning i overensstemmelse med denne forordnings artikel 12a, stk. 2, litra a), har Afviklingsinstansen i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 og 3 beføjelse til at pålægge den nationale afviklingsmyndighed at forbyde, at en enhed udlodder mere end det maksimale udlodningsbeløb vedrørende minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver ("M-MUB") beregnet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 4 ved en af følgende foranstaltninger:".

b) Følgende stykke tilføjes:

"7. Hvis en afviklingsenhed eller en enhed, der ikke selv er en afviklingsenhed, ikke er omfattet af det kombinerede bufferkrav på samme grundlag som det grundlag, hvorpå den skal opfylde kravene i denne forordnings artikel 12d og 12e, skal Afviklingsinstansen anvende nærværende artikels stk. 1-6 på grundlag af det skønnede kombinerede bufferkrav, der er resultatet af anvendelse af den metode, som er fastsat i overensstemmelse med den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 45c, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU. Artikel 128, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU finder anvendelse.

Afviklingsinstansen medtager det skønnede kombinerede bufferkrav, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, i den afgørelse, der fastlægger de krav, der er omhandlet i denne forordnings artikel 12d og 12e. Enheden skal gøre det skønnede kombinerede bufferkrav offentligt tilgængeligt sammen med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 45i, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU."

8) I artikel 12 tilføjes følgende stykke:

"8. Afviklingsinstansen er ansvarlig for at udstede de tilladelser, der er omhandlet i artikel 77, stk. 2, og artikel 78a i forordning (EU) nr. 575/2013, til de enheder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1. Afviklingsinstansen retter en afgørelse til den pågældende enhed."

9) Artikel 12a, stk. 1, affattes således:

"1. Afviklingsinstansen og de nationale afviklingsmyndigheder sikrer, at de i artikel 12, stk. 1 og 3, omhandlede enheder til enhver tid opfylder kravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, hvis det kræves og er fastsat af Afviklingsinstansen i overensstemmelse med nærværende artikel og artikel 12b-12i."

10) I artikel 12c foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykker indsættes:

"1a. Afviklingsenheder medtager kun indskud i kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver, hvis en sådan medtagelse er godkendt af Afviklingsinstansen i overensstemmelse med stk. 1b, og hvis disse indskud opfylder alle følgende betingelser:

- a) indskuddene opfylder alle betingelserne i stk. 1, første afsnit
- b) indskuddene tilhører ikke fysiske personer eller mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder

- c) indskuddene er tidsindskud med en oprindelig løbetid på mindst ét år og giver ikke ejeren ret til tilbagebetaling på et tidligere tidspunkt, selv om tilbagebetaling på et tidligere tidspunkt er betinget af betaling af et strafgebyr
 - d) i den relevante kontraktmæssige dokumentation anføres udtrykkeligt:
 - i) at afviklingsenheden har til hensigt at medtage indskuddene i kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver
 - ii) at indskuddene ikke kan tilbagebetales via en indskudsgarantiordning i henhold til artikel 5, stk. 1, litra l), i direktiv 2014/49/EU.
- 1b. Afviklingsinstansen kan give afviklingsenheden tilladelse til helt eller delvis at medtage indskud i kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver, hvis den finder det godtgjort, at alle følgende betingelser er opfyldt:
- a) Afviklingsinstansen forventer, at disse indskud hverken helt eller delvis vil blive udelukket fra bail-in i henhold til artikel 27, stk. 5, og ikke vil blive overført i deres helhed til en modtager ved en delvis overførsel

- b) Afviklingsinstansen har konkluderet, at medtagelsen ikke er eller sandsynligvis ikke vil være en væsentlig hindring for afvikling, navnlig på grund af indvirkningen på muligheden for at anvende afviklingsværktøjer på en måde, der opfylder afviklingsmålene.

Afviklingsinstansen inddrager tilladelsen, hvis den konkluderer, at en af betingelserne i første afsnit ikke længere er opfyldt. I det tilfælde ophører afviklingsenheden med at medtage indskuddene i kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver."

- b) I stk. 4 og 5 erstattes udtrykket "G-SII'er" af udtrykket "G-SII-enheder".
- c) I stk. 7 affattes indledningen således:

Uanset denne artikels stk. 4 kan Afviklingsinstansen beslutte, at kravet omhandlet i denne forordnings artikel 12f skal opfyldes af afviklingsenheder, der er G-SII-enheder, eller afviklingsenheder, der er omfattet af denne forordnings artikel 12d, stk. 4 eller 5, med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter eller passiver, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, i det omfang, at summen af dette kapitalgrundlag samt disse instrumenter og passiver på grund af afviklingsenhedens forpligtelse til at opfylde det kombinerede bufferkrav og de krav, der er omhandlet i artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013, og nærværende forordnings artikel 12d, stk. 4, og artikel 12f, ikke overstiger den højeste af følgende værdier:"

d) I stk. 8 foretages følgende ændringer:

i) I første afsnit erstattes udtrykket "G-SII'er" af udtrykket "G-SII-enheder".

ii) I andet afsnit, litra c), erstattes udtrykket "G-SII" af udtrykket "G-SII-enhed".

e) Følgende stykke tilføjes:

"10. Afviklingsinstansen kan tillade afviklingsenheden at opfylde kravene i stk. 4, 5 og 7 ved hjælp af kapitalgrundlag eller passiver som omhandlet i stk. 1 og 3, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) for enheder, der er G-SII-enheder eller afviklingsenheder, der er omfattet af artikel 12d, stk. 4 eller 5, har Afviklingsinstansen ikke reduceret kravet i nærværende artikels stk. 4 i henhold til nævnte stykkes første afsnit
- b) de passiver, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og som ikke opfylder betingelsen i artikel 72b, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, opfylder betingelserne i nævnte forordnings artikel 72b, stk. 4, litra b)-e)."

11) I artikel 12d foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2a, andet afsnit, litra b), affattes således:

"b) passiver, der opfylder kriterierne i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, med undtagelse af nævnte forordnings artikel 72b, stk. 2, litra b) og d), og, hvor det er relevant, nærværende forordnings artikel 12c, stk. 1a".

b) I stk. 3, ottende afsnit, erstattes ordene "kritiske økonomiske funktioner" af udtrykket "kritiske funktioner".

c) Følgende stykke indsættes:

"5a. For afviklingsenheder, hvis foretrukne afviklingsstrategi primært omfatter anvendelse af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet og deres udtræden af markedet, skal niveauet af det krav, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, mindst svare til:

a) 16 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 12a, stk. 2, litra a), og

b) 4,75 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 12a, stk. 2, litra b).

Dette stykkes første afsnit finder ikke anvendelse på afviklingsenheder, hvis foretrukne afviklingsstrategi omfatter anvendelse af bail-in-værktøjet med henblik på artikel 27, stk. 1, litra a), uafhængigt eller i kombination med andre afviklingsværktøjer."

- d) I stk. 6, ottende afsnit, erstattes ordene "kritiske økonomiske funktioner" af udtrykket "kritiske funktioner".
- 12) Artikel 12e, stk. 1, indledningen, affattes således:
- "Kravet i artikel 12a, stk. 1, for en afviklingsenhed, som er en G-SII-enhed, består af følgende:".
- 13) I artikel 12g foretages følgende ændringer:
- a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:
- i) Andet afsnit affattes således:
- "Afviklingsinstansen kan efter at have hørt de kompetente myndigheder, herunder ECB, beslutte at anvende kravet i denne artikel på en enhed som omhandlet i artikel 2, litra b), eller på et finansieringsinstitut som omhandlet i artikel 2, litra c), som er et datterselskab af en afviklingsenhed, men som ikke selv er en afviklingsenhed."
- ii) Tredje afsnit affattes således:
- "Uanset dette stykkes første og andet afsnit skal EU-moderselskaber, der ikke selv er afviklingsenheder, men som er datterselskaber af tredjelandsenheder, opfylde kravene i artikel 12d og 12e på en konsolideret situation."

iii) Femte afsnit affattes således:

"For afviklingskoncerner identificeret i henhold til artikel 3, stk. 1, nr. 24b), litra b), skal de kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, men som ikke selv er afviklingsenheder, et centralt organ, der ikke selv er en afviklingsenhed, og afviklingsenheder, der ikke er omfattet af et krav i henhold til artikel 12f, stk. 3, overholde artikel 12d, stk. 6, på individuel basis."

b) Stk. 2, litra a), nr. ii), affattes således:

"ii) der opfylder kriterierne i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, bortset fra nævnte forordnings artikel 72b, stk. 2, litra b), c), k), l) og m), og artikel 72b, stk. 3, 4 og 5, og, hvor relevant, nærværende forordnings artikel 12c, stk. 1a)".

c) Følgende stykke tilføjes:

"4. Hvis datterselskaber, der er etableret i Unionen, eller et EU-moderselskab og dets datterinstitutter i overensstemmelse med den globale afviklingsstrategi ikke er afviklingsenheder, og medlemmerne af det europæiske afviklingskollegium, hvis et sådant er oprettet i henhold til artikel 89 i direktiv 2014/59/EU, er enige i denne strategi, skal datterselskaber, der er etableret i Unionen eller, på konsolideret grundlag, EU-moderselskabet, opfylde kravet i artikel 12a, stk. 1, ved at udstede de instrumenter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra a) og b), til en af følgende:

- a) deres endelige moderselskab, der er etableret i et tredjeland
- b) dette endelige moderselskabs datterselskaber, der er etableret i samme tredjeland
- c) andre enheder på de betingelser, der er fastsat i denne artikels stk. 2, litra a), nr. i), og litra b), nr. ii)."

14) Artikel 12i affattes således:

"Artikel 12i

*Dispensation for et centralt organ eller for kreditinstitutter
eller finansieringsinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ*

Afviklingsinstansen kan helt eller delvis dispensere fra anvendelsen af artikel 12g på et centralt organ eller på et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut, som er fast tilknyttet et centralt organ, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) kreditinstituttet eller finansieringsinstituttet og det centrale organ er underlagt samme kompetente myndighed med hensyn til tilsyn, er etableret i samme deltagende medlemsstat og indgår i samme afviklingskoncern
- b) det centrale organ og dets fast tilknyttede kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter hæfter solidarisk for deres forpligtelser, eller de fast tilknyttede kreditinstitutters eller finansieringsinstitutters forpligtelser garanteres fuldt ud af det centrale organ

- c) minimumskravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver og det centrale organs og samtlige fast tilknyttede kreditinstitutters eller finansieringsinstitutters solvens og likviditet kontrolleres i deres helhed på grundlag af disse institutters konsoliderede regnskaber
- d) i tilfælde af en dispensation for et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut, som er fast tilknyttet et centralt organ, er det centrale organs ledelse bemyndiget til at give instrukser til de fast tilknyttede institutters ledelse
- e) den relevante afviklingskoncern opfylder det krav, der er fastsat i artikel 12f, stk. 3, og
- f) der er ikke nogen nuværende eller forventede væsentlige, praktiske eller juridiske hindringer for hurtig overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver mellem det centrale organ og de fast tilknyttede kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter i tilfælde af afvikling."

15) I artikel 12k foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

- "1. Afviklingsinstansen kan fastsætte passende overgangsperioder på højst tre år for enheder til at opfylde de krav, der er fastsat i artikel 12f eller 12g, eller de krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 12c, stk. 4, 5, eller 7, alt efter hvad der er relevant, hvis opfyldelse af disse krav uden en overgangsperiode ikke er forholdsmæssig. Afviklingsinstansen kan fastsætte mellemliggende målniveauer for de krav, der er fastsat i artikel 12f eller 12g, eller for de krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 12c, stk. 4, 5 eller 7, alt efter hvad der er relevant, som enheder skal opfylde senest på en dato, der fastsættes af Afviklingsinstansen. De mellemliggende målniveauer skal som hovedregel sikre en lineær opbygning af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver hen imod opfyldelse af kravet.
2. Uanset stk. 1 må den overgangsperiode, som Afviklingsinstansen fastsætter for enheder, for hvilke den foretrukne afviklingsstrategi ændres fra likvidation ved almindelig insolvensbehandling til anvendelse af afviklingsforanstaltninger, ikke overstige fire år.

Hvis det er behørigt begrundet og hensigtsmæssigt på grundlag af kriterierne i stk. 7, kan Afviklingsinstansen fastsætte en længere overgangsperiode på op til seks år.

Afviklingsinstansen kan fastsætte mellemliggende målniveauer for det krav, der er fastsat i artikel 12d eller for de krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 12c, stk. 4, 5 eller 7, alt efter hvad der er relevant, som enheder skal opfylde senest på en dato, der fastsættes af Afviklingsinstansen. De mellemliggende målniveauer skal som hovedregel sikre en lineær opbygning af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver hen imod opfyldelse af kravet."

b) Stk. 3, litra a), affattes således:

"a) hvor Afviklingsinstansen har anvendt bail-in-værktøjet, eller".

c) Stk. 4 affattes således:

"4. Kravene i artikel 12c, stk. 4 og 7, og artikel 12d, stk. 4 og 5, alt efter hvad der er relevant, finder ikke anvendelse i de tre år, der følger efter den dato, hvor afviklingsenheden eller den koncern, som afviklingsenheden er en del af, er blevet identificeret som et G-SII eller et tredjelands-G-SII, eller afviklingsenheden begynder at befinde sig i den situation, der er omhandlet i artikel 12d, stk. 4 eller 5."

d) Stk. 5 og 6 affattes således:

"5. Uanset artikel 12a, stk. 1, fastsætter Afviklingsinstansen en passende overgangsperiode til at opfylde kravene i artikel 12f eller 12g eller et krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 12c, stk. 4, 5 eller 7, alt efter hvad der er relevant, for enheder, på hvilke der har været anvendt afviklingsværktøjer eller beføjelsen til at nedskrive eller konvertere omhandlet i artikel 21.

6. Med henblik på stk. 1-5 meddeler Afviklingsinstansen et planlagt minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver til enheden for hver 12-månedersperiode i overgangsperioden for at lette en gradvis opbygning af enhedens tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet. Ved udløbet af overgangsperioden skal minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver svare til det beløb, der er fastsat i henhold til artikel 12c, stk. 4, 5 eller 7, artikel 12d, stk. 4 eller 5, artikel 12f eller artikel 12g, alt efter hvad der er relevant."

16) Artikel 13 affattes således:

"Artikel 13

Foranstaltninger til tidlig indgriben

1. ECB overvejer uden unødigt forsinkelse og anvender, hvis det er relevant, foranstaltninger til tidlig indgriben, hvis en enhed som omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra a):
 - a) opfylder betingelserne omhandlet i artikel 102 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1024/2013, og et af følgende forhold sig gældende:
 - i) enheden har ikke truffet de afhjælpende foranstaltninger, som ECB kræver, herunder de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, eller i artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1024/2013
 - ii) ECB vurderer, at andre afhjælpende foranstaltninger end foranstaltninger til tidlig indgriben er utilstrækkelige til at løse den pågældende enheds problemer

- b) ikke opfylder kravene i artikel 12f eller 12g, eller
- c) i de første 12 måneder efter ECB's vurdering overtræder eller sandsynligvis vil overtræde nogle af de krav, der er fastsat i afsnit II i direktiv 2014/65/EU, eller i artikel 3-7, 14-17 eller 24, 25 og 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014*.

ECB kan fastslå, at betingelsen omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a), nr. ii), er opfyldt, uden at den tidligere har truffet andre afhjælpende foranstaltninger, herunder udøvelsen af de beføjelser, der er omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1024/2013.

Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra b) og c), underretter Afviklingsinstansen eller den kompetente myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i direktiv 2014/65/EU straks ECB om overtrædelsen eller sandsynligheden for overtrædelse.

2. Med henblik på stk. 1 omfatter foranstaltninger til tidlig indgriben følgende:

- a) krav om, at ledelsesorganet i enheden enten:
 - i) gennemfører en eller flere af de ordninger eller foranstaltninger, der er fastsat i genopretningsplanen, eller

- ii) ajourfører genopretningsplanen i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU, hvis de omstændigheder, der førte til den tidlige indgriben, afviger fra antagelserne fastsat i den oprindelige genopretningsplan, og gennemfører en eller flere af de ordninger eller foranstaltninger, der er fastsat i den ajourførte genopretningsplan, inden for en bestemt tidsramme
- b) krav om, at enhedens ledelsesorgan indkalder til aktionærmøde, eller, hvis ledelsesorganet ikke efterkommer dette krav, om direkte indkaldelse ved ECB til aktionærmøde og i begge tilfælde fastlæggelse af dagsordenen og krav om, at aktionærerne overvejer bestemte afgørelser med henblik på vedtagelse
- c) krav om, at enhedens ledelsesorgan udarbejder en plan i overensstemmelse med genopretningsplanen, hvor det er relevant, med henblik på forhandling om omstrukturering af gæld med nogle af eller alle kreditorerne
- d) krav om, at enhedens juridiske struktur ændres
- e) krav om, at enhedens daglige ledelse eller ledelsesorgan fjernes, eller udskiftes i overensstemmelse med artikel 13a, i sin helhed eller for så vidt angår enkeltpersoner

- f) udnævnelse af en eller flere midlertidige administratorer til enheden i overensstemmelse med artikel 13b
 - g) krav om, at enhedens ledelsesorgan skal udarbejde en plan, som enheden kan gennemføre, hvis enheden beslutter at igangsætte en frivillig afvikling af sine aktiviteter.
3. ECB vælger de passende foranstaltninger til tidlig indgriben som omhandlet i stk. 2 på grundlag af, hvad der står i rimeligt forhold til de tilstræbte mål, under hensyntagen til, blandt andre relevante oplysninger, overtrædelsens eller den sandsynlige overtrædelses grovhed og hvor hurtigt enhedens finansielle situation forværres.
4. For hver af de foranstaltninger til tidlig indgriben, der er omhandlet i stk. 2, fastsætter ECB en gennemførelsesfrist, som skal være strengt begrænset til den tid, der er nødvendig for at gennemføre den pågældende foranstaltning på rimelige betingelser. ECB foretager en vurdering af foranstaltningens effektivitet umiddelbart efter udløb og deler denne vurdering med Afviklingsinstansen.

Hvis det i vurderingen konkluderes, at foranstaltningerne til tidlig indgriben ikke er blevet gennemført fuldt ud eller ikke er effektive, kan ECB foretage en vurdering af, om betingelsen i artikel 18, stk. 1, litra a), er opfyldt.

5. Hvis en koncern som omhandlet i denne forordnings artikel 7, stk. 2, litra a), omfatter enheder, der er etableret i deltagende medlemsstater og i ikkedeltagende medlemsstater, repræsenterer ECB de deltagende medlemsstaters kompetente nationale myndigheder i forbindelse med høring af og samarbejde med ikkedeltagende medlemsstater i henhold til artikel 30 i direktiv 2014/59/EU.

Hvis en koncern som omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra a), omfatter enheder, der er etableret i deltagende medlemsstater, og datterselskaber, der er etableret i, eller væsentlige filialer, der er placeret i ikkedeltagende medlemsstater, skal ECB rettidigt meddele alle de afgørelser eller foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 13-13c, og som er relevante for koncernen, til de ikkedeltagende medlemsstaters kompetente myndigheder eller afviklingsmyndigheder, alt efter hvad der er relevant.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>)."

17) Følgende artikler indsættes i kapitel 2:

"Artikel 13a

Udskiftning af den daglige ledelse eller ledelsesorganet

Med henblik på artikel 13, stk. 2, litra e), udpeges den nye daglige ledelse eller det nye ledelsesorgan eller individuelle medlemmer deraf i overensstemmelse med EU-retten og national ret, og sådanne udpegelser skal godkendes af ECB.

Artikel 13b

Midlertidig administrator

1. Med henblik på artikel 13, stk. 2, litra f), kan ECB på grundlag af, hvad der står i rimeligt forhold til omstændighederne, udpege en eller flere midlertidige administratorer til enten:
 - a) midlertidigt at erstatte enhedens ledelsesorgan, eller
 - b) at arbejde midlertidigt sammen med enhedens ledelsesorgan.

På tidspunktet for udpegelsen af den midlertidige administrator præciserer ECB, om denne udpegelse sker med henblik på første afsnit, litra a) eller b).

Med henblik på første afsnit, litra b), præciserer ECB endvidere på tidspunktet for udpegelsen den midlertidige administrators rolle, pligter og beføjelser og eventuelle krav om, at enhedens ledelsesorgan skal høre den midlertidige administrator eller indhente dennes samtykke, inden den træffer bestemte afgørelser eller foranstaltninger.

ECB skal offentliggøre udpegelsen af en eventuel midlertidig administrator, undtagen hvis den midlertidige administrator ikke har beføjelse til at repræsentere enheden.

Enhver midlertidig administrator skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at varetage sine opgaver og skal opfylde kravene i artikel 91, stk. 2 og 2a, i direktiv 2013/36/EU. ECB's vurdering af, om den midlertidige administrator har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring og opfylder de nævnte krav, udgør en væsentlig del af afgørelsen om at udpege den pågældende midlertidige administrator.

2. ECB præciserer ved udpegelsen af den midlertidige administrator dennes beføjelser på grundlag af, hvad der er rimeligt efter omstændighederne. Sådanne beføjelser kan omfatte nogle eller alle enhedens ledelsesorgans beføjelser i henhold til enhedens vedtægter og national ret, herunder beføjelse til at udøve nogle af eller alle enhedens ledelsesorgans administrative opgaver. Den midlertidige administrators beføjelser i forhold til enheden skal være i overensstemmelse med den gældende selskabsret. ECB kan tilpasse disse beføjelser i tilfælde af ændrede omstændigheder.

3. ECB præciserer ved udpegelsen af den midlertidige administrator dennes rolle og opgaver. Denne rolle og disse opgaver kan omfatte:
- a) konstatering af enhedens finansielle stilling
 - b) forvaltning af enhedens forretningsaktiviteter eller en del heraf for at bevare eller genoprette dens finansielle stilling
 - c) foranstaltninger til genopretning af en forsvarlig og forsigtig forvaltning af enhedens forretningsaktiviteter
 - d) sikring af, at enheden opfylder alle krav i henhold til artikel 13c, stk. 3, andet afsnit, artikel 13c, stk. 4, første afsnit, eller artikel 13c, stk. 5.

ECB præciserer ved udpegelsen eventuelle begrænsninger i den midlertidige administrators rolle og opgaver.

4. ECB har enekompetence til at udpege og fjerne en midlertidig administrator. ECB kan fjerne en midlertidig administrator når som helst og med enhver begrundelse. ECB kan når som helst ændre betingelserne for udpegelse af en midlertidig administrator med forbehold af denne artikel.

5. ECB kan kræve, at visse af en midlertidig administrators handlinger skal forhåndsgodkendes af ECB. ECB angiver alle sådanne krav ved udpegelsen af den midlertidige administrator eller i forbindelse med en ændring af betingelserne for udpegelsen af den midlertidige administrator.

Den midlertidige administrator må under alle omstændigheder kun udøve beføjelsen til at indkalde til generalforsamling i enheden og til at fastlægge dagsordenen for generalforsamlingen med ECB's forudgående samtykke.

6. Efter anmodning fra ECB udarbejder den midlertidige administrator rapporter om enhedens finansielle stilling og om de handlinger, der er udført i løbet af vedkommendes mandat, med mellemrum, der fastsættes af ECB. Den midlertidige administrator udarbejder under alle omstændigheder en sådan rapport ved udløbet af sit mandat.
7. Den midlertidige administrator udpeges for højst ét år. ECB kan undtagelsesvis forlænge denne periode én gang med en varighed, der står i et rimeligt forhold til omstændighederne, hvis betingelserne for udpegelse af den midlertidige administrator fortsat er opfyldt. ECB er ansvarlig for at afgøre, om disse betingelser er opfyldt, og for at begrunde en eventuel forlængelse af den midlertidige administrators mandat over for aktionærerne.
8. Med forbehold af denne artikel må udpegelsen af en midlertidig administrator ikke medføre tilsidesættelse af aktionærrettigheder i henhold til Unionens eller de enkelte landes selskabsret.

9. En midlertidig administrator, der er udpeget i henhold til stk. 1-8, må ikke anses for at være en skyggedirektør eller en de facto-direktør for den pågældende enhed i henhold til national ret.

Artikel 13c

Forberedelse af afvikling

1. For de enheder og koncerner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, og de enheder og koncerner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og artikel 7, stk. 5, og såfremt betingelserne for anvendelse af disse bestemmelser er opfyldt, underretter ECB eller de kompetente nationale myndigheder uden ophold Afviklingsinstansen om følgende:
- a) enhver af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1024/2013, artikel 104, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU eller artikel 39, stk. 2, i direktiv (EU) 2019/2034, som de træffer eller pålægger en enhed eller koncern at træffe
 - b) at betingelserne i denne forordnings artikel 13, stk. 1, eller artikel 27, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, som dokumenteret ved tilsynsaktiviteter, er opfyldt for en enhed eller en koncern, uanset om der er anvendt eventuelle foranstaltninger til tidlig indgriben
 - c) anvendelse af enhver af de foranstaltninger til tidlig indgriben, der er omhandlet i denne forordnings artikel 13 eller i artikel 27 i direktiv 2014/59/EU.

Afviklingsinstansen meddeler Kommissionen enhver underretning, som den har modtaget i henhold til første afsnit.

ECB eller de relevante kompetente nationale myndigheder overvåger i tæt samarbejde med Afviklingsinstansen nøje situationen i de i første afsnit omhandlede enheder og koncerner og deres overholdelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, litra a), og som har til formål at imødegå en forværring af disse enheders og koncerners situation, og af de foranstaltninger til tidlig indgriben, der er omhandlet i første afsnit, litra c).

2. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed underretter Afviklingsinstansen så tidligt som muligt, hvis de mener, at der er en væsentlig risiko for, at en eller flere af de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 18, stk. 4, finder anvendelse i forbindelse med en enhed som omhandlet i artikel 7, stk. 2, eller en enhed som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og artikel 7, stk. 5, hvis betingelserne for anvendelse af disse bestemmelser er opfyldt. Underretningen skal indeholde:
 - a) årsagerne til underretningen
 - b) en oversigt over de foranstaltninger, der overvejes, og som kan forhindre, at den pågældende enhed bliver nødlidende inden for en passende tidshorisont, deres forventede indvirkning på enheden, for så vidt angår de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 18, stk. 4, og den forventede tidshorisont for gennemførelsen af disse foranstaltninger.

Efter modtagelsen af den i dette stykkes første afsnit omhandlede underretning vurderer Afviklingsinstansen i tæt samarbejde med ECB eller de relevante kompetente nationale myndigheder, hvad der udgør en passende tidshorizont for vurderingen af betingelsen i artikel 18, stk. 1, litra b), under hensyntagen til, hvor hurtigt enhedens situation forværres, behovet for effektivt at gennemføre afviklingsstrategien og andre overvejelser, der er relevante for sagen. Afviklingsinstansen kan til enhver tid revurdere tidshorizonten og tilpasse den til sagens omstændigheder. Afviklingsinstansen meddeler ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed denne vurdering eller revurdering så tidligt som muligt.

Efter modtagelsen af den i første afsnit omhandlede underretning overvåger ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed og Afviklingsinstansen i tæt samarbejde enhedens situation, gennemførelsen af relevante foranstaltninger inden for deres forventede tidshorizont og enhver anden relevant udvikling. Med henblik herpå mødes ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed og Afviklingsinstansen regelmæssigt og med en hyppighed, der fastsættes af Afviklingsinstansen under hensyntagen til sagens omstændigheder. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed og Afviklingsinstansen udveksler uden ophold alle relevante oplysninger.

Afviklingsinstansen underretter Kommissionen om oplysninger, som den har modtaget i henhold til første afsnit.

3. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed giver Afviklingsinstansen alle de oplysninger, som Afviklingsinstansen anmoder om, og som er nødvendige for et af følgende tiltag:

- a) ajourføring af afviklingsplanen og forberedelse af en eventuel afvikling af en enhed som omhandlet i artikel 7, stk. 2, eller en enhed som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og artikel 7, stk. 5, hvis betingelserne for anvendelse af disse bestemmelser er opfyldt
- b) værdiansættelsen som omhandlet i artikel 20, stk. 1-15.

Hvis sådanne oplysninger ikke allerede er tilgængelige for ECB eller de kompetente nationale myndigheder, samarbejder og koordinerer Afviklingsinstansen og ECB og disse kompetente nationale myndigheder om at indhente disse oplysninger. Med henblik herpå har ECB, Afviklingsinstansen gennem de nationale afviklingsmyndigheder eller direkte, efter de er blevet underrettet, og de kompetente nationale myndigheder beføjelse til at kræve, at enheden fremlægger sådanne oplysninger, herunder gennem kontrolbesøg på stedet, og til at videregive disse oplysninger til hinanden.

4. Afviklingsinstansen har gennem de nationale afviklingsmyndigheder eller direkte, efter de er blevet underrettet, beføjelse til over for potentielle købere at markedsføre den enhed, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, eller den enhed, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og artikel 7, stk. 5, hvis betingelserne for anvendelse af disse bestemmelser er opfyldt, til at træffe foranstaltninger med henblik på en sådan markedsføring eller til at kræve, at enheden gør dette, med følgende formål:
- a) at forberede afviklingen af den pågældende enhed med forbehold af de kriterier, der er fastsat i artikel 39, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU, og kravene om tavshedspligt fastsat i denne forordnings artikel 88
 - b) at foretage Afviklingsinstansens vurdering af betingelsen i denne forordnings artikel 18, stk. 1, litra b).

Hvis Afviklingsinstansen i forbindelse med udøvelsen af den beføjelse, der er omhandlet i første afsnit, beslutter at markedsføre enheden direkte over for potentielle købere, tager den behørigt hensyn til sagens omstændigheder, navnlig eventuelle forebyggende foranstaltninger, der potentielt kan træffes af en indskudsgarantiordning, eller eventuelle foranstaltninger, der potentielt kan træffes af en institutsikringsordning, og til den potentielle indvirkning af udøvelsen af denne beføjelse på enhedens samlede stilling.

5. Afviklingsinstansen har beføjelse til at kræve, at den relevante nationale afviklingsmyndighed:
 - a) kræver, at den pågældende enhed indfører de nødvendige foranstaltninger, herunder en digital platform til deling af oplysninger med potentielle købere eller med rådgivere og valuarer, der er engageret af Afviklingsinstansen
 - b) udarbejder en foreløbig afviklingsordning for den pågældende enhed.

Udøver Afviklingsinstansen sin beføjelse i henhold til dette stykkes første afsnit, litra a), finder artikel 88 anvendelse.

6. ECB's eller den relevante kompetente nationale myndigheds forudgående underretning i overensstemmelse med stk. 1, første afsnit, er ikke en nødvendig betingelse for, at Afviklingsinstansen kan forberede afviklingen af enheden eller udøve de beføjelser, der er omhandlet i stk. 3, 4 og 5.
7. Afviklingsinstansen underretter uden ophold Kommissionen, ECB, de relevante kompetente nationale myndigheder og de relevante nationale afviklingsmyndigheder om ethvert tiltag, der træffes i henhold til stk. 3, 4 og 5.

8. ECB, de relevante kompetente nationale myndigheder, Afviklingsinstansen og de relevante nationale afviklingsmyndigheder arbejder tæt sammen i følgende tilfælde:
- a) når det overvejes at træffe de i stk. 1, første afsnit, litra a), omhandlede foranstaltninger, der har til formål at imødegå en forværring af en enheds eller en concerns situation, og de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra c)
 - b) når det overvejes at træffe et af de tiltag, der er omhandlet i stk. 3, 4 og 5
 - c) under gennemførelsen af de tiltag, der er omhandlet i dette afsnits litra a) og b).

ECB, de relevante kompetente nationale myndigheder, Afviklingsinstansen og de relevante nationale afviklingsmyndigheder sikrer, at disse foranstaltninger og tiltag er konsekvente, koordinerede og effektive.

9. Afviklingsinstansen kan pålægge de nationale afviklingsmyndigheder at udøve de beføjelser, der er omhandlet i artikel 84b, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU. De nationale afviklingsmyndigheder gennemfører Afviklingsinstansens instrukser i overensstemmelse med denne forordnings artikel 29."

18) Artikel 14, stk. 2, litra c), affattes således:

"c) at beskytte offentlige midler ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, navnlig når den ydes over en medlemsstats budget".

19) Artikel 16, stk. 2, affattes således:

"2. Afviklingsinstansen træffer en afviklingsforanstaltning over for et moderselskab omhandlet i artikel 2, litra b), under hensyntagen til behovet for effektivt at gennemføre afviklingsstrategien, hvis betingelserne som fastsat i artikel 18, stk. 1, er opfyldt.

Med henblik på at iværksætte en afviklingsforanstaltning anses et moderselskab omhandlet i artikel 2, litra b), for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende i følgende situationer:

- a) moderselskabet opfylder en eller flere af betingelserne i artikel 18, stk. 4, litra b), c) eller d)
- b) moderselskabet overtræder i væsentlig grad, eller der er objektive elementer, der viser, at moderselskabet i nær fremtid i væsentlig grad vil overtræde de gældende krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013 eller i de nationale bestemmelser, der gennemfører direktiv 2013/36/EU."

20) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, 1a, 2 og 3 affattes således:

"1. Afviklingsinstansen vedtager en afviklingsordning, jf. denne artikels stk. 6, for enheder som omhandlet i artikel 7, stk. 2, og enheder som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og artikel 7, stk. 5, når betingelserne for anvendelse af disse bestemmelser er opfyldt, men kun når den på sit eksekutivmøde efter modtagelsen af en meddelelse i henhold til andet afsnit eller på eget initiativ under hensyntagen til behovet for effektivt at gennemføre afviklingsstrategien vurderer, at følgende betingelser alle er opfyldt:

a) enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende

b) det ser under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ud til, at nogen anden foranstaltning iværksat af den private sektor, herunder en institutsikringsordnings foranstaltninger, forebyggende foranstaltninger som omhandlet i artikel 11, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU, eller tilsynsforanstaltninger, foranstaltninger til tidlig indgriben eller nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i denne forordnings artikel 21, stk. 1, over for enheden inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at enheden bliver nødlidende

- c) en afviklingsforanstaltning er nødvendig i offentlighedens interesse, jf. stk. 5.

Vurderingen af betingelsen i dette stykkes første afsnit, litra a), foretages af ECB for de enheder, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra a), eller af den relevante kompetente nationale myndighed for de enheder, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra b), artikel 7, stk. 3, andet afsnit, artikel 7, stk. 4, litra b), og artikel 7, stk. 5, efter høring af Afviklingsinstansen. Afviklingsinstansen kan på et eksekutivmøde kun foretage en sådan vurdering efter at have givet ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed meddelelse om, at den har til hensigt at foretage en sådan vurdering, og kun hvis ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed inden for tre kalenderdage efter modtagelsen af en sådan meddelelse ikke selv foretager en sådan vurdering. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed giver uden ophold Afviklingsinstansen alle relevante oplysninger, som Afviklingsinstansen anmoder om med henblik på at foretage sin vurdering, før eller efter at være blevet underrettet af Afviklingsinstansen om, at den har til hensigt at foretage vurderingen af den i nærværende stykkes første afsnit, litra a), omhandlede betingelse.

Hvis ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed har vurderet, at betingelsen i første afsnit, litra a), er opfyldt for en enhed som omhandlet i første afsnit, meddeler den uden ophold denne vurdering til Kommissionen og Afviklingsinstansen.

Vurderingen af betingelsen i første afsnit, litra b), foretages af Afviklingsinstansen på et eksekutivmøde og i tæt samarbejde med ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed forsyner uden ophold Afviklingsinstansen med alle relevante oplysninger, som Afviklingsinstansen anmoder om med henblik på at foretage sin vurdering. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed kan også underrette Afviklingsinstansen om, at den anser betingelsen i første afsnit, litra b), for at være opfyldt.

Ved vurderingen af de betingelser, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b), indhenter ECB, den relevante kompetente nationale myndighed eller Afviklingsinstansen de seneste tilgængelige oplysninger fra indskudsgarantiordningen eller, hvor det er relevant, fra den institutsikringsordning, som enheden er medlem af, som er relevante for en sådan vurdering, herunder om, hvorvidt indskudsgarantiordningen eller institutsikringsordningen kan forhindre sammenbruddet.

- 1a. Afviklingsinstansen kan vedtage en afviklingsordning i overensstemmelse med stk. 1 over for et centralt organ og alle kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, som er fast tilknyttet et sådant organ, og som indgår i samme afviklingskoncern, når det centrale organ og alle kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, som er fast tilknyttet et sådant organ, eller den afviklingskoncern, som de tilhører, som helhed opfylder betingelserne i stk. 1, første afsnit.

2. Med forbehold af tilfælde, hvor ECB har besluttet at føre direkte tilsyn med kreditinstitutter i henhold til artikel 6, stk. 5, litra b), i forordning (EU) nr. 1024/2013, meddeler Afviklingsinstansen i tilfælde af modtagelse af en meddelelse i henhold til nærværende artikels stk. 1 vedrørende en enhed eller koncern som omhandlet i nærværende forordnings artikel 7, stk. 3, uden ophold ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed sin vurdering som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, fjerde afsnit.
 3. En tidligere vedtagelse af en foranstaltning i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1024/2013, artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, artikel 13 i nærværende forordning eller artikel 104 i direktiv 2013/36/EU er ikke en betingelse for iværksættelse af en afviklingsforanstaltning."
- b) I stk. 4 foretages følgende ændringer:
- i) Første afsnit, litra d), affattes således:

"d) der kræves ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, medmindre en sådan støtte ydes i en af de former, der er omhandlet i artikel 18a, stk. 1."
 - ii) Andet, tredje og fjerde afsnit udgår.

c) Stk. 5 affattes således:

"5. Med henblik på stk. 1, første afsnit, litra c), er en afviklingsforanstaltning ikke nødvendig i offentlighedens interesse, hvis Afviklingsinstansen konkluderer, at ingen af afviklingsmålene er i fare i tilfælde af, at enheden likvideres ved almindelig insolvensbehandling.

Hvis Afviklingsinstansen konkluderer, at et eller flere af afviklingsmålene ville være i fare i tilfælde af, at enheden likvideres ved almindelig insolvensbehandling, konkluderer Afviklingsinstansen, at en afviklingsforanstaltning er nødvendig i offentlighedens interesse, hvis afviklingsforanstaltningen er nødvendig for at nå og står i rimeligt forhold til et eller flere af afviklingsmålene, og hvis en likvidation af enheden ved almindelig insolvensbehandling ikke mere effektivt vil nå de afviklingsmål, som er i fare.

Når Afviklingsinstansen foretager den i første afsnit omhandlede vurdering på grundlag af de oplysninger, den råder over på tidspunktet for denne vurdering, tager den hensyn til og sammenligner al ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, som med rimelighed kan forventes at blive ydet til enheden, både i tilfælde af afvikling og i tilfælde af likvidation i overensstemmelse med gældende national ret.

Når Afviklingsinstansen foretager den i andet afsnit omhandlede vurdering, tager den hensyn til omkostningerne ved afvikling og ved almindelig insolvensbehandling og søger at minimere og undgå værditab, medmindre de er nødvendige for at nå afviklingsmålene."

d) Stk. 7, andet afsnit, affattes således:

"Kommissionen skal, inden for 24 timer efter Afviklingsinstansen har fremsendt afviklingsordningen, godkende eller gøre indsigelse mod ordningen, enten med hensyn til de skønsmæssige aspekter af afviklingsordningen i de tilfælde, der ikke er dækket af dette stykkes tredje afsnit, eller med hensyn til den foreslåede brug af statsstøtte eller støtte fra Afviklingsfonden, som ikke betragtes som forenelig med det indre marked."

e) Følgende stykker tilføjes:

"11. Hvis betingelserne i denne artikels stk. 1, første afsnit, litra a) og b), er opfyldt, kan Afviklingsinstansen pålægge de nationale afviklingsmyndigheder at udøve beføjelserne i henhold til national ret til gennemførelse af artikel 33a i direktiv 2014/59/EU i overensstemmelse med betingelserne i national ret. De nationale afviklingsmyndigheder gennemfører Afviklingsinstansens instrukser i overensstemmelse med denne forordnings artikel 29.

12. Afviklingsinstansen kan pålægge de nationale afviklingsmyndigheder at udøve de beføjelser, der er omhandlet i artikel 84b, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU. De nationale afviklingsmyndigheder gennemfører Afviklingsinstansens instrukser i overensstemmelse med denne forordnings artikel 29."

21) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 18a

Ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige

1. Ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige uden for afviklingsforanstaltningen kan ydes til en enhed som omhandlet i artikel 2 i ekstraordinære tilfælde, forudsat at den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige opfylder de betingelser og krav, der er fastsat i Unionens statsstøtteregler, og kun i følgende tilfælde:
 - a) den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige antager en af følgende former for at undgå eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af ekstraordinær eller systemisk karakter i en medlemsstats økonomi og bevare den finansielle stabilitet:
 - i) en statsgaranti til dækning af likviditetsfaciliteter, der stilles til rådighed af centralbankerne i overensstemmelse med centralbankernes vilkår
 - ii) en statsgaranti for nyligt udstedte forpligtelser
 - iii) en erhvervelse af andre kapitalgrundlagsinstrumenter end egentlige kernekapitalinstrumenter eller af andre kapitalinstrumenter eller anvendelse af foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver med priser, varighed og andre vilkår, der ikke giver den pågældende enhed en uberettiget fordel, når ingen af de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 18, stk. 4, litra a), b) eller c), eller artikel 21, stk. 1, er til stede på det tidspunkt, hvor støtten fra det offentlige ydes

- b) den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige har form af et indgreb fra en indskudsgarantiordning som omhandlet i artikel 11, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU
 - c) den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige har form af et indgreb fra en indskudsgarantiordning som omhandlet i artikel 11, stk. 5, i direktiv 2014/49/EU
 - d) den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige har form af statsstøtte, der ydes til en enhed som omhandlet i artikel 32b i direktiv 2014/59/EU, bortset fra støtte ydet af en indskudsgarantiordning i henhold til artikel 11, stk. 5, i direktiv 2014/49/EU.
2. De støtteforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a):
- a) skal være begrænset til solvente enheder som bekræftet af ECB eller af den relevante kompetente nationale myndighed
 - b) skal være af forebyggende og midlertidig karakter og baseret på en på forhånd fastlagt strategi, der er godkendt af ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed, for udtræden af støtteforanstaltningerne, og som omfatter en klart angivet udløbsdato, salgsdato eller tilbagebetalingsplan for hver af disse foranstaltninger

- c) skal stå i et rimeligt forhold til målet om at afhjælpe konsekvenserne af den alvorlige forstyrrelse af ekstraordinær eller systemisk karakter i en medlemsstats økonomi og om at bevare den finansielle stabilitet, og
- d) må ikke anvendes til at udligne tab, som enheden har lidt eller sandsynligvis vil lide i løbet af som minimum de følgende 12 måneder.

Den på forhånd fastlagte strategi, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra b), offentliggøres ikke, før enheden udtræder af de pågældende støtteforanstaltninger, eller før den vurdering, der er omhandlet i denne artikels stk. 6, andet afsnit, er afsluttet, med forbehold af forpligtelserne om hurtigst muligt at offentliggøre viden, jf. artikel 17 i forordning (EU) nr. 596/2014.

3. Med henblik på denne artikels stk. 2, første afsnit, litra a), anses en enhed for at være solvent i tilfælde, hvor den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige har form af de støtteforanstaltninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), nr. ii) og iii), hvis ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed på grundlag af aktuelle forventninger har konkluderet, at ingen af kravene i artikel 92, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) 2019/2033, artikel 40 i direktiv (EU) 2019/2034 eller de relevante gældende krav i henhold til EU-retten eller national ret er blevet overtrådt eller sandsynligvis vil blive overtrådt i de følgende 12 måneder.

Ved vurderingen af, om der er sket en overtrædelse af de krav, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, ser ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed bort fra eventuelle overtrædelser, der reelt er blevet afhjulpet på tidspunktet for vurderingen. Hvis ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed konkluderer, at der sandsynligvis vil ske en fremtidig overtrædelse af kravene i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU eller artikel 40 i direktiv (EU) 2019/2034 i de følgende 12 måneder, kan den undtagelsesvis anse en enhed for at være solvent, hvis den fastslår, at overtrædelsen vil være af kortvarig karakter, og at enheden har planlagt effektive afhjælpende foranstaltninger for at håndtere den, som ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed på tidspunktet for vurderingen har vurderet som troværdige.

4. Med henblik på stk. 2, første afsnit, litra d), kvantificerer ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed de tab, som enheden har lidt eller sandsynligvis vil lide. Denne kvantificering baseres på evalueringer af aktivernes kvalitet foretaget af ECB, EBA eller nationale myndigheder eller, hvor det er relevant, på kontrolbesøg på stedet foretaget af ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed. Hvis det ikke er muligt at foretage disse evalueringer eller kontrolbesøg inden for en rimelig frist, kan ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed basere kvantificeringen på enhedens balance, forudsat at balancen er i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler og -standarder som bekræftet af en uafhængig ekstern revisor. Kvantificeringen foretages så tæt som muligt på datoen for gennemførelsen af støtteforanstaltningerne og ved hjælp af de seneste oplysninger, som ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed har til rådighed.

5. De støtteforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), nr. iii), er begrænset til foranstaltninger, der af ECB eller den kompetente nationale myndighed er blevet vurderet som nødvendige for at bevare enhedens solvens ved at dække den manglende kapital, der er konstateret i et negativt scenarie i en stresstest på nationalt plan, EU-plan eller som led i den fælles tilsynsmekaniske eller tilsvarende test, der er gennemført af ECB, EBA eller nationale myndigheder, hvis det er relevant, og som er bekræftet af ECB eller den relevante kompetente myndighed.

Uanset denne artikels stk. 1, litra a), nr. iii), er erhvervelse af egentlige kernekapitalinstrumenter undtagelsesvis tilladt, hvis den konstaterede kapitalmangel er af en sådan art, at erhvervelsen af andre kapitalgrundlagsinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter ikke ville gøre det muligt for den pågældende enhed at dække den kapitalmangel, der er konstateret i et negativt scenarie i den relevante stresstest eller tilsvarende test. Beløbet for erhvervede egentlige kernekapitalinstrumenter må ikke overstige 2 % af den pågældende enheds samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Under ekstraordinære omstændigheder kan ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed tillade, at grænsen på 2 % overskrides, hvis den har påvist, at det er nødvendigt og hensigtsmæssigt for gennemførelsen af støtteforanstaltningerne under hensyntagen til sagens særlige omstændigheder. Overskridelsen af grænsen skal være på et beløb, der ikke udgør en risiko for en rettidig og troværdig gennemførelse af den på forhånd fastlagte strategi for udtræden af støtteforanstaltningerne. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed forelægger Kommissionen den analyse, der ligger til grund for dens tilladelse til at overskride grænsen på 2 % med henblik på en eventuel vurdering af statsstøtte.

6. Hvis en af de støtteforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), ikke indløses, tilbagebetales eller på anden måde afsluttes i overensstemmelse med betingelserne i den strategi for udtræden af støtteforanstaltningen, der blev fastlagt på tidspunktet for ydelsen af en sådan foranstaltning, anmoder ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed enheden om at indgive en engangsafhjælpningsplan. Afhjælpningsplanen skal beskrive de skridt, der skal tages for at udtræde af støtteforanstaltningen inden for to år og sikre enhedens langsigtede levedygtighed. Afhjælpningsplanen begrænser ikke de relevante myndigheders beføjelse til på noget tidspunkt at vurdere eller afgøre, om enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Hvis ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed ikke finder det godtgjort, at afhjælpningsplanen er troværdig eller gennemførlig, eller hvis enheden ikke overholder afhjælpningsplanen, vurderer de relevante myndigheder, om enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

7. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed underretter Afviklingsinstansen om resultaterne af sin vurdering af, om betingelserne i denne artikels stk. 2, første afsnit, litra a), b) og d), er opfyldt for så vidt angår de enheder og koncerner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, og de enheder og koncerner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og artikel 7, stk. 5, hvis betingelserne for anvendelse af disse bestemmelser er opfyldt."

22) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Når en afviklingsforanstaltning involverer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, i TEUF, eller støtte fra Afviklingsfonden i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, træder afviklingsordningen som omhandlet i denne forordnings artikel 18, stk. 6, ikke i kraft, før Kommissionen vedtager en positiv eller betinget afgørelse, eller en afgørelse om ikke at gøre indsigelse, om, hvorvidt anvendelsen af en sådan støtte er forenelig med det indre marked. Kommissionen vedtager under hensyntagen til behovet for, at Afviklingsinstansen gennemfører afviklingsordningen rettidigt, afgørelsen om, hvorvidt anvendelsen af statsstøtte eller støtte fra Afviklingsfonden er forenelig med det indre marked, senest når den godkender afviklingsordningen eller gør indsigelse mod den i henhold til denne forordnings artikel 18, stk. 7, andet afsnit, eller inden udløbet af den periode på 24 timer, der er omhandlet i denne forordnings artikel 18, stk. 7, femte afsnit, alt efter hvad der indtræffer først.

EU-institutionerne indfører ved udførelsen af de opgaver, som de pålægges ved artikel 18 strukturelle ordninger, der sikrer operationel uafhængighed og undgår interessekonflikter, der kan opstå mellem de funktioner, som udførelsen af disse opgaver overdrages til, og andre funktioner, og offentliggør på passende vis alle relevante oplysninger om deres interne organisation i denne henseende."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Så snart Afviklingsinstansen finder det nødvendigt at anvende Afviklingsfonden, kontakter den uformelt, omgående og fortroligt Kommissionen for at drøfte den mulige anvendelse af Afviklingsfonden, herunder de juridiske og økonomiske aspekter af dens anvendelse. Når Afviklingsinstansen har tilstrækkelig sikkerhed for, at den påtænkte afviklingsordning vil medføre anvendelse af støtte fra Afviklingsfonden, underretter Afviklingsinstansen formelt Kommissionen om den foreslåede anvendelse af Afviklingsfonden. Denne underretning skal indeholde alle de oplysninger, som Kommissionen har brug for til at foretage sine vurderinger i henhold til dette stykke, og som Afviklingsinstansen er i besiddelse af eller har beføjelse til at indhente i overensstemmelse med denne forordning.

Kommissionen vurderer efter at have modtaget den i første afsnit omhandlede underretning, hvorvidt anvendelsen af Afviklingsfonden vil fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige støttemodtageren eller enhver anden virksomhed, hvilket vil være uforeneligt med det indre marked, i det omfang det påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Kommissionen skal ved anvendelsen af Afviklingsfonden anvende de kriterier, der er fastlagt for anvendelsen af statsstøttereglerne, som er nedfældet i artikel 107 i TEUF. Afviklingsinstansen giver Kommissionen de oplysninger, som den er i besiddelse af, eller som Afviklingsinstansen har beføjelse til at indhente i overensstemmelse med denne forordning, og som Kommissionen anser for nødvendige for at foretage denne vurdering.

Kommissionen lader sig i forbindelse med sin vurdering vejlede af alle de relevante bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 109 i TEUF, samt af alle Kommissionens relaterede og relevante meddelelser og vejledninger samt alle foranstaltninger vedtaget af Kommissionen, som er gældende på tidspunktet for vurderingen, under anvendelse af traktaternes bestemmelser vedrørende statsstøtte. Disse foranstaltninger skal anvendes, som om henvisninger til den medlemsstat, der er ansvarlig for at underrette om støtten, var henvisninger til Afviklingsinstansen, og med eventuelle andre nødvendige ændringer.

Kommissionen vedtager en afgørelse om foreneligheden af anvendelsen af Afviklingsfonden med det indre marked, som sendes til Afviklingsinstansen og til de nationale afviklingsmyndigheder i den eller de berørte medlemsstater. Denne afgørelse kan være afhængig af betingelser, forpligtelser eller bindende tilsagn for så vidt angår støttemodtageren, og den skal tage hensyn til behovet for, at Afviklingsinstansen gennemfører afviklingsforanstaltningen rettidigt.

Afgørelsen kan endvidere pålægge Afviklingsinstansen, de nationale afviklingsmyndigheder i den eller de berørte deltagende medlemsstat(er) eller støttemodtageren forpligtelser, der skal gøre det muligt at overvåge overholdelsen. Dette kan omfatte krav om udpegelse af en befuldmægtiget eller en anden uafhængig person til at deltage i overvågningen. Den befuldmægtigede eller den anden uafhængige person udfører de opgaver, som måtte være angivet i Kommissionens afgørelse.

Enhver afgørelse i henhold til dette stykke offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Kommissionen kan afgive en negativ afgørelse, der rettes til Afviklingsinstansen, hvori den beslutter, at den foreslåede anvendelse af Afviklingsfonden vil være uforenelig med det indre marked og ikke kan gennemføres i den af Afviklingsinstansen foreslåede form. Afviklingsinstansen genovervejer ved modtagelsen af en sådan afgørelse sin afviklingsordning og udarbejder en revideret udgave."

c) Stk. 10 affattes således:

"10. Uanset stk. 3 kan Rådet, efter en begæring fra en medlemsstat eller Afviklingsinstansen, senest syv dage efter fremsættelse af en sådan begæring ved enstemmighed beslutte, at anvendelse af Afviklingsfonden skal være at betragte som forenelig med det indre marked, såfremt en sådan beslutning er begrundet i ekstraordinære omstændigheder. Kommissionen træffer afgørelse i sagen, hvis Rådet ikke har truffet afgørelse inden for denne periode på syv dage."

23) I artikel 20 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

"8a. Hvor det er nødvendigt med henblik på at indgå i de afgørelser, der er omhandlet i stk. 5, litra c) og d), supplerer valuaren de oplysninger, der er omhandlet i stk. 7, litra c), med et skøn over værdien af de ikkebalanceførte aktiver og værdien af de forpligtelser, der kan opstå i fremtiden som følge af en usikker begivenhed, og af de forpligtelser, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker."

b) Stk. 17, litra a), affattes således:

"a) den behandling, som aktionærer og kreditorer eller de relevante indskudsgarantiordninger i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 79, stk. 1, litra a), og artikel 79, stk. 6, ville have modtaget, hvis et institut under afvikling, for hvilken afviklingsforanstaltningen eller afviklingsforanstaltningerne er blevet sat i værk, havde været underlagt almindelig insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor afgørelsen om afviklingsforanstaltningen blev truffet".

24) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres som følger:

i) Første afsnit ændres således:

– Indledningen affattes således:

"Afviklingsinstansen, der handler efter proceduren i artikel 18, udøver først beføjelsen til nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i nærværende artikels stk. 7a for enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 2, og enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og artikel 7, stk. 5, når betingelserne for anvendelsen af disse stykker er opfyldt, og når den på et eksekutivmøde efter at have modtaget en meddelelse i henhold til nærværende stykkes andet afsnit eller på eget initiativ og under hensyntagen til behovet for effektivt at gennemføre nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen eller, efter omstændighederne, afviklingsstrategien for afviklingskoncernen, har konstateret, at en eller flere af følgende omstændigheder gør sig gældende:"

– Litra e) affattes således:

"e) enheden eller koncernen har behov for ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, medmindre en sådan støtte ydes i en af de former, der er omhandlet i artikel 18a."

ii) Andet afsnit affattes således:

"Vurderingen af de betingelser, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a)-d), foretages af ECB for enheder som omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra a), eller af den relevante kompetente nationale myndighed for enheder som omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra b), artikel 7, stk. 4, litra b), og artikel 7, stk. 5, og af Afviklingsinstansen på et eksekutivmøde i overensstemmelse med fordelingen af opgaver efter proceduren i artikel 18, stk. 1 og 2."

b) Stk. 2 udgår.

c) Stk. 3, litra b), affattes således:

"b) det ser under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ud til, at nogen anden foranstaltning, herunder alternative foranstaltninger iværksat af den private sektor, tilsynsforanstaltninger eller foranstaltninger til tidlig indgriben, end nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 7a, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at den pågældende enhed eller koncern bliver nødlidende."

d) Stk. 9 affattes således:

"9. Hvis en eller flere af betingelserne i denne artikels stk. 1 er opfyldt, for så vidt angår en enhed omhandlet i nævnte stykke, og betingelserne i artikel 18, stk. 1, ligeledes er opfyldt, for så vidt angår den pågældende enhed eller en enhed, der tilhører samme koncern, finder den i artikel 18, stk. 6, 7 og 8, fastsatte procedure anvendelse. Afviklingsinstansen vedtager en fælles afviklingsordning, der omfatter den enhed, for hvilken betingelserne i artikel 18, stk. 1, er opfyldt, samt enhver enhed som omhandlet i nærværende artikels stk. 1."

25) Artikel 22, stk. 5, affattes således:

"5. Anvendes de i stk. 2, litra a) eller b), omhandlede afviklingsværktøjer, uafhængigt eller i kombination med andre afviklingsværktøjer, til kun at overføre en del af aktiverne, rettighederne eller forpligtelserne i instituttet under afvikling, skal en eventuel resterende del af enheden efter overførsel af aktiverne, rettighederne eller forpligtelser og anvendelsen af andre afviklingsværktøjer, hvor det er relevant, likvideres på en velordnet måde i overensstemmelse med gældende national ret.

Dette stykkes første afsnit finder ikke anvendelse, hvis bail-in-værktøjet anvendes på et institut under afvikling med henblik på artikel 27, stk. 1, litra a), i kombination med andre afviklingsværktøjer.

I de tilfælde, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, hvor en afviklingsforanstaltning vil medføre, at kreditorerne bærer tab, eller at deres fordringer konverteres, kan Afviklingsinstansen beslutte ikke at udøve beføjelsen til at nedskrive og konvertere kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 21, jf. nærværende artikels stk. 1, hvis disse instrumenter skal forblive i den resterende del af enheden, og anvendelsen af de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra a) eller b), sammen med likvidationen af den resterende del af enheden på grundlag af den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 20, sikrer, at de bærer tab forud for andre kreditorer i instituttet under afvikling."

26) I artikel 27 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 7 affattes således:

"7. Afviklingsfonden kan kun yde et bidrag som omhandlet i stk. 6, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) der er ydet et bidrag med henblik på tabsabsorbering og rekapitalisering svarende til et beløb på mindst 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er omhandlet i denne forordnings artikel 20, stk. 1-15, af aktionærer og indehaverne af relevante kapitalinstrumenter og andre passiver, der er omfattet af bail-in, ved hjælp af nedbringelse, nedskrivning eller konvertering i henhold til artikel 48, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU og denne forordnings artikel 21, stk. 10, og af indskudsgarantiordningen i henhold til denne forordnings artikel 79, hvor det er relevant

- b) bidraget fra Afviklingsfonden overstiger ikke 5 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1-15."

b) Stk. 9 affattes således:

"9. I ekstraordinære tilfælde kan Afviklingsinstansen forsøge at tilvejebringe yderligere finansiering fra alternative finansieringskilder, efter at:

- a) Afviklingsfonden har ydet et bidrag i henhold til stk. 6, og grænsen på 5 %, der er angivet i stk. 7, litra b), er nået, og
- b) alle passiver, der er omfattet af bail-in, og som ikke er berettigede indskud, som har lavere prioritet end de indskud, der er omhandlet i artikel 108, stk. 1, første afsnit, litra b), i direktiv 2014/59/EU, og som ikke er udelukket fra bail-in i henhold til nærværende artikels stk. 5, er nedskrevet eller konverteret fuldt ud."

c) Stk. 13 affattes således:

"13. Afviklingsinstansen vurderer på grundlag af en værdiansættelse, der overholder kravene i artikel 20, stk. 1-15, af det samlede beløb af:

- a) hvor det er relevant, det beløb, hvormed de passiver, der er omfattet af bail-in, skal nedskrives for at sikre, at nettoværdien af instituttet under afvikling er lig med nul, og

- b) hvor det er relevant, det beløb, hvormed de passiver, der er omfattet af bail-in, skal konverteres til aktier eller andre typer af kapitalinstrumenter for at genoprette den egentlige kernekapitalprocent for enten:
 - i) instituttet under afvikling, eller
 - ii) broinstituttet.

13a. Den i stk. 13 omhandlede vurdering fastsætter det beløb, hvormed passiver, der er omfattet af bail-in, skal nedskrives eller konverteres med henblik på følgende:

- a) at genoprette den egentlige kernekapitalprocent for instituttet under afvikling, eller, hvis det er relevant, fastsætte den egentlige kernekapitalprocent for broinstituttet, idet der tages hensyn til kapitalbidrag fra Afviklingsfonden i henhold til artikel 76, stk. 1, litra d)
- b) at bevare en tilstrækkelig markedstillid til instituttet under afvikling eller broinstituttet under hensyntagen til forpligtelser, der kan opstå i fremtiden som følge af en usikker begivenhed, eller forpligtelser, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker, og som ikke er blevet nedskrevet eller konverteret, og give instituttet mulighed for i løbet af mindst ét år fortsat at opfylde kravene til godkendelse og fortsætte de aktiviteter, hvortil det er godkendt i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.

Agter Afviklingsinstansen at anvende værktøjet til adskillelse af aktiver som omhandlet i artikel 26, skal det beløb, som de passiver, der er omfattet af bail-in, skal nedbringes med, i relevant omfang tage hensyn til et forsigtigt skøn over porteføljeadministrationselskabets kapitalbehov."

27) I artikel 30 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

"Pligt til at samarbejde og informationsudveksling".

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Inden for deres respektive ansvarsområder i henhold til denne forordning arbejder Afviklingsinstansen, Rådet, Kommissionen, ECB samt de nationale afviklingsmyndigheder og de kompetente nationale myndigheder tæt sammen, navnlig under afviklingsplanlægningen, i forbindelse med tidlig indgriben og under afviklingen, jf. artikel 8-29. De forsyner hinanden med alle oplysninger, der er nødvendige, for at de kan udføre deres respektive opgaver, herunder de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 2a, 2b og 2c."

c) Følgende stykker indsættes:

- "2a. Afviklingsinstansen, ESRB, EBA, ESMA og EIOPA arbejder tæt sammen og forsyner hinanden med alle de oplysninger, der er nødvendige, for at de kan udføre deres respektive opgaver.
- 2b. ECB og andre medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) arbejder tæt sammen med Afviklingsinstansen og forsyner den med alle oplysninger, der er nødvendige, for at Afviklingsinstansen kan udføre sine opgaver, herunder oplysninger, som de indsamler i overensstemmelse med statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank. Artikel 88, stk. 6, finder anvendelse på alle sådanne udvekslinger af oplysninger.
- 2c. De udpegede myndigheder og indskudsgarantiordningerne arbejder tæt sammen med Afviklingsinstansen. Disse udpegede myndigheder, indskudsgarantiordninger og Afviklingsinstansen forsyner hinanden med alle de oplysninger, der er nødvendige, for at de kan udføre deres respektive opgaver. De udpegede myndigheder og indskudsgarantiordningerne er underlagt kravene om tavshedspligt i artikel 88."

d) Stk. 6 og 7 affattes således:

"6. Afviklingsinstansen bestræber sig på at arbejde tæt sammen med enhver offentlig finansiel støttefacilitet, herunder den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF) og den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM), navnlig i alle følgende situationer:

- a) i de ekstraordinære tilfælde, der er omhandlet i artikel 27, stk. 9, og hvor en sådan facilitet har ydet eller forventes at yde direkte eller indirekte finansiel støtte til enheder, der er etableret i en deltagende medlemsstat
- b) hvis Afviklingsinstansen har indgået en finansiel ordning for Afviklingsfonden i henhold til artikel 74.

7. Om nødvendigt indgår Afviklingsinstansen et aftalememorandum med ECB og andre medlemmer af ESCB, de nationale afviklingsmyndigheder og de kompetente nationale myndigheder, de udpegede myndigheder og indskudsgarantiordningerne, der i generelle træk beskriver, hvordan de vil samarbejde i henhold til denne artikels stk. 2-2c og 4, samt artikel 74, stk. 2, i forbindelse med varetagelsen af deres respektive opgaver i henhold til EU-retten. Memorandummet revideres med jævne mellemrum og offentliggøres under iagttagelse af kravene om tavshedspligt."

28) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 30a

Oplysninger, der opbevares af centrale automatiske mekanismer

1. De myndigheder, der driver de centrale automatiske mekanismer, der er oprettet i henhold til artikel 32a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849*, giver efter anmodning Afviklingsinstansen oplysninger om det samlede antal kunder, som en enhed som omhandlet i denne forordnings artikel 2 er den eneste eller vigtigste bankpartner for.
2. Afviklingsinstansen anmoder kun om de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, på grundlag af en individuel vurdering af den konkrete sag, og hvis det er nødvendigt og forholdsmæssigt for udførelsen af dens opgaver i henhold til denne forordning.
3. Afviklingsinstansen deler de oplysninger, der er indhentet i henhold til stk. 1, med de pågældende nationale afviklingsmyndigheder i forbindelse med udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning.

* Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>)."

29) I artikel 31 tilføjes følgende stykke:

"3. For de enheder og koncerner, der er omhandlet i denne forordnings artikel 7, stk. 2, og de enheder og koncerner, der er omhandlet i denne forordnings artikel 7, stk. 4, litra b), og artikel 7, stk. 5, og såfremt betingelserne for anvendelse af disse bestemmelser er opfyldt, hører de nationale afviklingsmyndigheder Afviklingsinstansen, før de handler i overensstemmelse med artikel 86 i direktiv 2014/59/EU.

De nationale afviklingsmyndigheder fastsætter en passende frist for Afviklingsinstansen til at besvare anmodningen om høring, som ikke må være kortere end to arbejdsdage efter den nationale afviklingsmyndigheds indgivelse af anmodningen. Hvis Afviklingsinstansen ikke giver udtryk for sine synspunkter inden for denne frist eller anmoder om en forlængelse heraf, antages det, at Afviklingsinstansen ikke har nogen bemærkninger."

30) Artikel 32, stk. 1, første afsnit, affattes således:

"Hvis en koncern omfatter enheder, der er etableret i deltagende medlemsstater og i ikkedeltagende medlemsstater eller tredjelande, repræsenterer Afviklingsinstansen, med forbehold af en i henhold til denne forordning krævet godkendelse fra Rådets eller Kommissionens side, de deltagende medlemsstaters nationale afviklingsmyndigheder i forbindelse med samrådet og samarbejdet med ikkedeltagende medlemsstater eller tredjelande i henhold til artikel 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45h, 55 og 88-92 i direktiv 2014/59/EU."

31) I artikel 34 foretages følgende ændringer:

a) Indledningen i stk. 1 affattes således:

"Afviklingsinstansen kan under fuld udnyttelse af alle de oplysninger, som ECB allerede råder over, herunder de oplysninger, som indsamles af medlemmerne af ESCB i overensstemmelse med statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, eller af alle de oplysninger, som de nationale kompetente myndigheder, ESRB, EBA, ESMA eller EIOPA råder over, gennem de nationale afviklingsmyndigheder eller direkte, efter at have underrettet de nationale afviklingsmyndigheder, kræve at følgende juridiske eller fysiske personer i overensstemmelse med den procedure og i den form, Afviklingsinstansen har anmodet om, giver den alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver:".

b) Stk. 5 og 6 affattes således:

"5. Afviklingsinstansen, ECB, medlemmerne af ESCB, de kompetente nationale myndigheder, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA og de nationale afviklingsmyndigheder kan udarbejde aftalememoranda med en procedure for udveksling af oplysninger. Udveksling af oplysninger mellem Afviklingsinstansen, ECB og andre medlemmer af ESCB, de kompetente nationale myndigheder, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA og de nationale afviklingsmyndigheder betragtes ikke som et brud på kravene om tavshedspligt.

6. De kompetente nationale myndigheder, ECB, medlemmerne af ESCB, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA og de nationale afviklingsmyndigheder samarbejder med Afviklingsinstansen for at fastslå, om nogle af eller alle de krævede oplysninger allerede foreligger på det tidspunkt, hvor anmodningen fremsættes. Hvis sådanne oplysninger foreligger, stiller de kompetente nationale myndigheder, ECB og andre medlemmer af ESCB, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA eller de nationale afviklingsmyndigheder disse oplysninger til rådighed for Afviklingsinstansen."

32) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 41a

Prøvelse ved Den Europæiske Unions Domstol

Den Europæiske Unions Domstol har fuld prøvelsesret med hensyn til klager over Afviklingsinstansens afgørelser om at pålægge en bøde eller en tvangsbøde. Den kan annullere eller nedsætte eller forhøje den pågældende bødes eller tvangsbødes størrelse."

33) I artikel 43 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 indsættes følgende litra:

"aa) en næstformand udpeget i overensstemmelse med artikel 56".

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Hvert medlem, inklusive formanden og næstformanden, har én stemme."

34) I artikel 45 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

"Gennemsigtighed og ansvarlighed".

b) Følgende stykke indsættes:

"3a. Afviklingsinstansen offentliggør sine politikker, retningslinjer, generelle instrukser og arbejdsdokumenter om afvikling generelt og om den afviklingspraksis og de afviklingsmetoder, der skal anvendes inden for den fælles afviklingsmekanisme, forudsat at offentliggørelsen ikke medfører videregivelse af fortrolige oplysninger. Dette krav om offentliggørelse finder ikke anvendelse på dokumenter, der indeholder retningslinjer eller instrukser til interne afviklingshold eller andre dokumenter, der udelukkende er udarbejdet med henblik på intern informationsudveksling inden for den fælles afviklingsmekanisme."

35) Artikel 50, stk. 1, litra n), affattes således:

"n) at udpege en regnskabsfører og en intern revisor, som skal være funktionelt uafhængige i udøvelsen af deres hverv, og som vedtægten og ansættelsesvilkårene skal finde anvendelse på".

36) I artikel 53 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

"Når Afviklingsinstansen afholder eksekutivmøder, er den sammensat af formanden, næstformanden og de fire medlemmer, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1, litra b). Afviklingsinstansen afholder eksekutivmøder så ofte som nødvendigt."

b) Stk. 5 affattes således:

"5. De i artikel 43, stk. 1, litra a), aa) og b), omhandlede medlemmer af Afviklingsinstansen sikrer, at de afviklingsafgørelser og -foranstaltninger, navnlig vedrørende anvendelsen af Afviklingsfonden, som træffes på eksekutivmøder i deres forskellige sammensætninger, er sammenhængende, hensigtsmæssige og forholdsmæssige."

37) I artikel 54 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

"Ved udøvelsen af sine opgaver i henhold til denne artikels stk. 1 skal Afviklingsinstansen på et eksekutivmøde:"

ii) følgende litra tilføjes:

"f) gennemføre høringer i overensstemmelse med proceduren i stk. 2a vedrørende retningslinjer, generelle instrukser og andre alment gældende instrumenter inden for den fælles afviklingsmekanisme, som fastsætter, hvordan Afviklingsinstansen forventer at gennemføre denne forordning."

b) Følgende stykke indsættes:

"2a. Med henblik på stk. 2, litra f), gælder følgende procedure:

- a) Afviklingsinstansen forelægger i sin eksekutivsammensætning et udkast til instrument for Afviklingsinstansen i dens plenarsammensætning.
- b) Afviklingsinstansen i sin plenarsammensætning sikrer, at de medlemmer af Afviklingsinstansen, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1, litra c), høres om udkastet til instrument.
- c) Afviklingsinstansen i sin eksekutivsammensætning gennemgår eventuelle bemærkninger, der er fremsat som led i den høring, der er omhandlet i litra b)
- d) efter gennemgangen af bemærkningerne forelægger Afviklingsinstansen i sin eksekutivsammensætning sin vurdering af disse bemærkninger for Afviklingsinstansen i dens plenarsammensætning med henblik på drøftelse

- e) Afviklingsinstansen i sin eksekutivsammensætning træffer afgørelse om den endelige udgave af instrumentet efter den i litra d) omhandlede drøftelse og efter behørig hensyntagen til alle modtagne bemærkninger.

Afviklingsinstansen giver i sin eksekutivsammensætning Afviklingsinstansen i dens plenarsammensætning en passende begrundelse for de valg, der er truffet vedrørende det instrument, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit. En sammenfatning af denne begrundelse offentliggøres i Afviklingsinstansens årlige rapport, jf. artikel 45, stk. 2."

38) Artikel 55, stk. 1 og 2, affattes således:

- "1. Ved drøftelser vedrørende en enkelt enhed eller en koncern, som kun er etableret i en enkelt deltagende medlemsstat, og i tilfælde af, at alle de i artikel 53, stk. 1 og 3, omhandlede medlemmer ikke er i stand til at nå til enighed ved konsensus inden for en frist som fastsat af formanden, træffer formanden, næstformanden og de i artikel 43, stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer afgørelse med simpelt flertal.
2. Ved drøftelser vedrørende en grænseoverskridende koncern og i tilfælde af, at alle de i artikel 53, stk. 1 og 4, omhandlede medlemmer ikke er i stand til at nå til enighed ved konsensus inden for en frist som fastsat af formanden, træffer formanden, næstformanden og de i artikel 43, stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer afgørelse med simpelt flertal."

39) I artikel 56 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra d), affattes således:

"d) at udarbejde et foreløbigt forslag og et forslag til Afviklingsinstansen, jf. artikel 61, og gennemføre dette budget, jf. artikel 63".

b) Stk. 5, første afsnit, affattes således:

"5. Formanden og næstformanden samt de i artikel 43, stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer udpeges for en periode på fem år. Mandatperioden kan ikke forlænges."

c) Stk. 7 affattes således:

"7. Formanden, næstformanden og de medlemmer, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1, litra b), fortsætter med at varetage deres hverv, indtil deres afløsere er udpeget og har tiltrådt deres hverv i overensstemmelse med den rådsafgørelse, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 6."

d) Stk. 8 udgår.

40) Artikel 61 affattes således:

"Artikel 61

Udarbejdelse af budgettet

1. Formanden udarbejder senest den 31. marts hvert år et foreløbigt forslag til Afviklingsinstansens budget, herunder et overslag over Afviklingsinstansens indtægter og udgifter for det kommende år, og sender det sammen med et udkast til stillingsfortegnelse for det kommende år til Afviklingsinstansen til vedtagelse på et plenarmøde.

Afviklingsinstansen tilpasser om nødvendigt på et plenarmøde Afviklingsinstansens foreløbige budgetforslag sammen med udkastet til stillingsfortegnelse.

2. På grundlag af det foreløbige budgetforslag som vedtaget af Afviklingsinstansen på et plenarmøde udarbejder formanden et budgetforslag for Afviklingsinstansen og forelægger det for Afviklingsinstansen på et plenarmøde til vedtagelse.

Senest den 30. november hvert år foretager Afviklingsinstansen på et plenarmøde eventuelle nødvendige tilpasninger af formandens forslag og vedtager derefter det endelige budget sammen med stillingsfortegnelsen."

41) Artikel 62, stk. 3, affattes således:

- "3. Det er Afviklingsinstansens ansvar på sit plenarmøde at vedtage interne kontrolstandarder og indføre de interne kontrolsystemer og -procedurer, der er nødvendige for den interne revisors udførelse af sine opgaver."

42) Artikel 69, stk. 4, affattes således:

"4. Hvis de disponible finansielle midler ikke er tilstrækkelige til at nå det målniveau, der er fastsat i denne artikels stk. 1, opkræves de ex ante-bidrag, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 70, indtil målniveauet er nået. Afviklingsinstansen kan udskyde opkrævningen af ex ante-bidrag i overensstemmelse med artikel 70 i op til tre år for at sikre, at det beløb, der skal opkræves, når op på et beløb, der står i rimeligt forhold til omkostningerne ved opkrævningsprocessen, forudsat at en sådan udsættelse ikke i væsentlig grad påvirker Afviklingsinstansens mulighed for at anvende Afviklingsfonden i henhold til afdeling 3. Hvis de disponible finansielle midler udgør mindre end to tredjedele af målniveauet, fastsættes bidragene på et niveau, der gør det muligt at nå målniveauet inden for en passende tidshorisont, som ikke må overstige seks år.

Hvis den akkumulerede nettoanvendelse af Afviklingsfonden i de seneste tre år, som er muliggjort af bidrag fra indskudsgarantiordninger i overensstemmelse med artikel 79, stk. 4, når tærsklen på 20 % af målniveauet for Afviklingsfonden, og de disponible finansielle midler er blevet reduceret til mindre end to tredjedele af målniveauet, fastsættes de ex ante-bidrag, der er nødvendige som følge af en sådan anvendelse, dog på et niveau, der gør det muligt at nå målniveauet inden for 10 år.

I forbindelse med ex ante-bidraget skal der tages behørigt hensyn til konjunkturudviklingen og til den indvirkning, som procykliske bidrag kan have ved fastsættelsen af de årlige bidrag i forbindelse med dette stykke."

43) I artikel 70 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

"3. De disponible finansielle midler, der skal tages i betragtning med henblik på at nå det i artikel 69 fastsatte målniveau, kan omfatte uigenkaldelige betalingsforpligtelser, som er fuldt dækket ind af sikkerhedsstillelse med aktiver med lav risiko, der ikke er behæftet med tredjepartsrettigheder, og som er til fri rådighed for og øremærket til anvendelse af Afviklingsinstansen til de i artikel 76, stk. 1, fastsatte formål. Andelen af uigenkaldelige betalingsforpligtelser må ikke overstige 30 % af de samlede bidrag, der opkræves i overensstemmelse med nærværende artikel. Inden for denne grænse fastsætter Afviklingsinstansen årligt andelen af uigenkaldelige betalingsforpligtelser af de samlede bidrag, der skal opkræves i overensstemmelse med nærværende artikel."

b) Følgende stykke indsættes:

"3a. Afviklingsinstansen kræver de uigenkaldelige betalingsforpligtelser, der er indgået i henhold til denne artikels stk. 3, indfriet, når det er nødvendigt at anvende Afviklingsfonden i henhold til artikel 76.

Hvis en enhed ophører med at være omfattet af artikel 2, annullerer Afviklingsinstansen de uigenkaldelige betalingsforpligtelser, der er indgået i henhold til nærværende artikels stk. 3, og den sikkerhedsstillelse, der dækker disse forpligtelser, tilbageleveres.

Under hensyntagen til behovet for at bevare eller genoprette et passende niveau af disponible finansielle midler i Afviklingsfonden, har Afviklingsinstansen i de tilfælde, der er omhandlet i andet afsnit, beføjelse til efter annullering af de uigenkaldelige betalingsforpligtelser at fastsætte et beløb, som den i andet afsnit omhandlede enhed skal bidrage til Afviklingsfonden med i den form, på de vilkår og efter de frister, der er fastsat i Afviklingsinstansens afgørelse.

Det bidrag, der er omhandlet i tredje afsnit, må ikke overstige beløbet for de uigenkaldelige betalingsforpligtelser, der annulleres i henhold til andet afsnit."

44) Artikel 71, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"De samlede ekstraordinære ex post-bidrag pr. år må ikke overstige tre gange 12,5 % af målniveauet, jf. artikel 69."

45) I artikel 74 tilføjes følgende stykke:

"Afviklingsinstansen underretter Kommissionen og ECB, så snart den mener, at det kan være nødvendigt at aktivere de finansielle ordninger, der er indgået kontrakt om for Afviklingsfonden i overensstemmelse med denne artikel, og giver Kommissionen og ECB alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i forbindelse med disse finansielle ordninger."

46) I artikel 76 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra e), affattes således:

"e) betale kompensation til aktionærer og kreditorer eller til indskudsgarantiordningen i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 79, stk. 1, litra a), og artikel 79, stk. 6, hvis de efter en værdiansættelse i medfør af artikel 20, stk. 5, har pådraget sig større tab, end hvad der ville have været tilfældet i forbindelse med en værdiansættelse i medfør af artikel 20, stk. 16, ved likvidation som led i almindelig insolvensbehandling".

b) Følgende stykke indsættes:

"3a. Hvis stk. 3 finder anvendelse, annulleres enhver variabel aflønning, herunder skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse, til nuværende og tidligere medlemmer af ledelsesorganet og den daglige ledelse i instituttet under afvikling for perioder forud for instituttets sammenbrud, som ikke er blevet udbetalt eller ikke er blevet optjent inden afgørelsen om at træffe afviklingsforanstaltninger. Variabel aflønning, herunder skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse, som er optjent eller udbetalt i de 24 måneder, der går forud for afgørelsen om at træffe afviklingsforanstaltninger, til nuværende og tidligere medlemmer af ledelsesorganet og den daglige ledelse, tilbageføres eller tilbagebetales af dem, medmindre de dokumenterer, at de ikke deltog i og ikke var ansvarlige for den adfærd, der førte til eller bidrog til, at instituttet under afvikling blev nødlidende.

Dette stykke finder ikke anvendelse på variabel aflønning, herunder skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse, der er reguleret af en kollektiv overenskomst."

c) Følgende stykker tilføjes:

- "5. Hvis de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 22, stk. 2, litra a) eller b), kun anvendes til at overføre en del af aktiverne, rettighederne eller passiverne i instituttet under afvikling, har Afviklingsinstansen et krav over for den resterende del af enheden på eventuelle udgifter og tab, som Afviklingsfonden måtte have afholdt eller lidt som følge af bidrag til afvikling i henhold til nærværende artikels stk. 1 og 2, i forbindelse med tab, som kreditorerne ellers ville have båret.
6. Afviklingsinstansens fordringer som omhandlet i denne artikels stk. 5 og i denne forordnings artikel 22, stk. 6, har i hver deltagende medlemsstat samme prioritet som fordringerne i henhold til de nationale afviklingsfinansieringsordninger i den pågældende medlemsstats nationale lovgivning om almindelig insolvensbehandling i henhold til artikel 108, stk. 9, i direktiv 2014/59/EU."

47) Artikel 79 affattes således:

"Artikel 79

Anvendelse af indskudsgarantiordninger som led i afvikling

1. De deltagende medlemsstater sikrer, at hvis Afviklingsinstansen træffer en afviklingsforanstaltning over for et kreditinstitut, og forudsat at en sådan foranstaltning sikrer, at indskyderne fortsat har adgang til deres indskud, så bidrager den indskudsgarantiordning, som kreditinstituttet er medlem af, med følgende beløb:
 - a) hvis bail-in-værktøjet anvendes med henblik på artikel 27, stk. 1, første afsnit, litra a), uafhængigt eller i kombination med andre afviklingsværktøjer, det beløb, hvormed dækkede indskud ville være blevet nedskrevet eller konverteret for at absorbere tabene og rekapitalisere instituttet under afvikling i henhold til artikel 27, stk. 13, hvis dækkede indskud havde været omfattet af bail-in-værktøjets anvendelsesområde
 - b) hvis virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet anvendes, uafhængigt eller i kombination med andre afviklingsværktøjer, der fører til udtræden af markedet for instituttet under afvikling:
 - i) det beløb, der er nødvendigt for at dække forskellen mellem på den ene side værdien af dækkede indskud og passiver med samme eller højere prioritet end dækkede indskud og på den anden side værdien af aktiver i instituttet under afvikling, som skal overføres til en modtager, og

- ii) hvis det er relevant, det beløb, der er nødvendigt for at sikre kapitalneutraliteten hos modtageren efter overførslen.
2. Hvis overførslen til modtageren i de tilfælde, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b), omfatter indskud, der ikke er dækkede indskud, eller andre passiver, der er omfattet af bail-in, og Afviklingsinstansen er nået til den konklusion, at de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 27, stk. 5, finder anvendelse på disse indskud eller passiver, og hvis den tærskel, der er fastsat i artikel 27, stk. 7, litra a), for anvendelse af afviklingsfinansieringsordningerne, ikke nås gennem bidraget til tabsabsorbering og rekapitalisering fra aktionærerne og indehaverne af relevante kapitalinstrumenter og andre passiver, der er omfattet af bail-in, er det beløb, som indskudsgarantiordningen bidrager med, følgende:
- a) det beløb, der er nødvendigt for at dække forskellen mellem på den ene side værdien af de indskud, der er omhandlet i artikel 108, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2014/59/EU og passiver med samme eller højere prioritet end dækkede indskud og på den anden side værdien af aktiver i instituttet under afvikling, som skal overføres til en modtager, og
 - b) hvis det er relevant, det beløb, der er nødvendigt for at sikre kapitalneutraliteten hos modtageren efter overførslen.

Når indskudsgarantiordningen har ydet et bidrag i de tilfælde, der er omhandlet i første afsnit, afholder instituttet under afvikling sig fra at erhverve andele i andre selskaber og fra at foretage udlodninger i forbindelse med egentlig kernekapital eller betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter samt fra andre aktiviteter, der kan føre til udgående pengestrømme.

3. Anvendes indskudsgarantiordningens midler i forbindelse med anvendelse af bail-in-værktøjet i overensstemmelse med stk. 1, litra a), til at bidrage til rekapitaliseringen af instituttet under afvikling, overfører indskudsgarantiordningen sine beholdninger af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i instituttet under afvikling til den private sektor, så snart de kommercielle og finansielle forhold tillader det.

Indskudsgarantiordningen markedsfører de i første afsnit omhandlede aktier eller andre ejerskabsinstrumenter på en åben og gennemsigtig måde. Ved et sådant salg må der ikke gives urigtige oplysninger om disse aktier eller instrumenter eller diskrimineres mellem potentielle købere, og salget skal finde sted på kommercielle vilkår.

4. Indskudsgarantiordningens bidrag til en overførsel, der omfatter indskud, som ikke er dækkede indskud eller andre passiver, der er omfattet af bail-in, i henhold til denne artikels stk. 2, medregnes i den tærskel, der er fastsat i artikel 27, stk. 7, litra a), hvis alle følgende betingelser er opfyldt:
- a) den samlede værdi af aktiverne i instituttet under afvikling på individuel basis overstiger ikke 80 mia. EUR
 - b) instituttet under afvikling er ikke i de 24 måneder, der går forud for afgørelsen om at træffe afviklingsforanstaltninger, blevet udpeget som en likvidationsenhed i koncernafviklingsplanen eller i afviklingsplanen
 - c) kapitalgrundlagsinstrumenterne og de nedskrivningsrelevante passiver i instituttet under afvikling og eventuelle passiver, der ikke længere betragtes som nedskrivningsrelevante passiver, fordi de ikke opfylder betingelsen i artikel 72c, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, er blevet anvendt fuldt ud til tabsabsorbering og rekapitalisering, bortset fra de nedskrivningsrelevante passiver, for hvilke Afviklingsinstansen finder, at de omstændigheder, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 27, stk. 5, finder anvendelse
 - d) niveauet af det krav, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, for instituttet under afvikling, svarer mindst til det niveau, der er omhandlet i artikel 12d, stk. 5a

- e) instituttet under afvikling har ikke overtrådt kravet i artikel 12a, stk. 2, litra a), herunder de tilsvarende mellemliggende målniveauer fastsat i henhold til artikel 12k, stk. 1 og 2, i to på hinanden følgende kvartaler i den fireårige periode, der slutter på datoen før den første dag i de tre hele kvartaler, der går forud for afgørelsen om at træffe afviklingsforanstaltninger.

Hvis ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed eller Afviklingsinstansen med henblik på dette stykkes første afsnit, litra e), har anvendt mindst én af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 12j, stk. 1, for at afhjælpe en overtrædelse af det krav, der er omhandlet i artikel 12a, stk. 2, litra a), tager Afviklingsinstansen ikke hensyn til overtrædelser af dette krav i de fire hele kvartaler, der går forud for afgørelsen om at træffe afviklingsforanstaltninger.

Dette stykkes første afsnit, litra e), finder ikke anvendelse på de krav, der følger af anvendelsen af artikel 12c, stk. 4, 5 eller 7.

5. Hvis indskudsgarantiordningens bidrag til en overførsel, der omfatter indskud, som ikke er dækkede indskud eller andre passiver, der er omfattet af bail-in, i henhold til denne artikels stk. 2 og 4, sammen med bidraget til tabsabsorbering og rekapitalisering fra aktionærene og indehaverne af relevante kapitalinstrumenter og andre passiver, der er omfattet af bail-in, gør det muligt at anvende Afviklingsfonden, begrænses indskudsgarantiordningens bidrag til det beløb, der er nødvendigt for at nå den tærskel, der er fastsat i artikel 27, stk. 7, litra a). Efter bidraget fra indskudsgarantiordningen anvendes Afviklingsfonden i overensstemmelse med de principper for anvendelse af Afviklingsfonden, der er fastsat i artikel 27 og 76.

Hvis et institut under afvikling har en samlet værdi af aktiver på individuel basis på mellem 30 mia. EUR og 80 mia. EUR bør bidraget fra indskudsgarantiordningen i henhold til dette stykke ikke overstige 2,5 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget, i instituttet under afvikling.

6. Hvis denne artikels stk. 4 finder anvendelse, og betingelserne i artikel 27, stk. 9, er opfyldt, yder indskudsgarantiordningen et yderligere bidrag svarende til de tab, som dækkede indskud ville have lidt, hvis dækkede indskud havde lidt tab i forhold til de tab, som kreditorer med samme prioritet i den nationale prioritetsrækkefølge ved insolvens har lidt.

Omkostningerne ved indskudsgarantiordningens yderligere bidrag som omhandlet i dette stykkes første afsnit må ikke overstige de tab, som den ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling som skønnet i henhold til artikel 20, stk. 9.

7. I alle tilfælde må indskudsgarantiordningens samlede bidrag til en afviklingsforanstaltning i overensstemmelse med denne artikel ikke overstige det beløb, der er omhandlet i artikel 11e, litra a), i direktiv 2014/49/EU.

Hvis virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet anvendes i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra b), eller stk. 2, må indskudsgarantiordningens bidrag som omhandlet i disse bestemmelser ikke overstige 62,5 % af indskudsgarantiordningens målniveau som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i direktiv 2014/49/EU.

Den udpegede myndighed kan beslutte, at den grænse, der er omhandlet i dette stykkes andet afsnit, ikke finder anvendelse, hvis Afviklingsinstansen giver den udpegede myndighed en begrundelse for, at et bidrag fra indskudsgarantiordningen på et beløb, der er højere end 62,5 % af målniveauet, er nødvendigt for at undgå negative virkninger for den finansielle stabilitet eller for at bevare indskydernes adgang til deres indskud.

Hvis bail-in-værktøjet anvendes i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra a), må indskudsgarantiordningens bidrag ikke overstige de tab, som indskudsgarantiordningen ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling som skønnet i henhold til artikel 20, stk. 9.

Indskudsgarantiordningen underretter efter anmodning straks Afviklingsinstansen om de beløb, der er omhandlet i første og andet afsnit.

8. Afviklingsinstansen fastsætter størrelsen af indskudsgarantiordningens bidrag i overensstemmelse med denne artikel og underretter den udpegede myndighed og indskudsgarantiordningen om sin afgørelse. Indskudsgarantiordningen gennemfører uden ophold nævnte afgørelse.
9. Hvis berettigede indskud i et institut under afvikling overføres til en anden enhed ved hjælp af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet, har indskyderne ikke nogen fordring i henhold til direktiv 2014/49/EU mod indskudsgarantiordningen i relation til de dele af deres indskud i instituttet under afvikling, der ikke overføres, forudsat at beløbet af deres indskud, som overføres, er lig med eller større end det samlede dækningsniveau, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 6.
10. Hvis indskudsgarantiordningen yder et bidrag til afviklingsforanstaltningen, finder artikel 76, stk. 3a, anvendelse.
11. Hvis anvendelsen af Afviklingsfonden til et institut under afvikling med en samlet værdi af aktiver på individuelt basis på mellem 30 mia. EUR og 80 mia. EUR er blevet muliggjort af bidraget fra en indskudsgarantiordning i overensstemmelse med stk. 4, aflægger Afviklingsinstansen rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om den afviklingsordning, som Afviklingsinstansen har vedtaget, og redegør navnlig for, hvorfor bidraget fra indskudsgarantiordningen og anvendelsen af Afviklingsfonden var nødvendige.
Denne rapport forelægges senest tre måneder efter vedtagelsen af afviklingsordningen."

48) Følgende artikler indsættes:

"Artikel 79a

Akkumuleret anvendelse af Afviklingsfonden og indskudsgarantiordninger

1. Når den akkumulerede nettoanvendelse af Afviklingsfonden i de seneste tre år, som er muliggjort af bidrag fra indskudsgarantiordninger i overensstemmelse med artikel 79, stk. 4, når tærsklen på 10 % af Afviklingsfondens målniveau, giver Afviklingsinstansen i sin plenarsammensætning vejledning om anvendelse af Afviklingsfonden, som muliggøres af bidrag fra indskudsgarantiordninger. Afviklingsinstansen følger i sin eksekutivsammensætning denne vejledning i efterfølgende afviklingsafgørelser, indtil Afviklingsfonden er blevet genopfyldt fuldt ud.

Den vejledning, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, vedtages af Afviklingsinstansen i sin plenarsammensætning i overensstemmelse med artikel 52, stk. 2.

2. Når den akkumulerede nettoanvendelse af Afviklingsfonden i de seneste tre år, som er muliggjort af bidrag fra indskudsgarantiordninger i overensstemmelse med artikel 79, stk. 4, når tærsklen på 20 % af Afviklingsfondens målniveau, underretter Afviklingsinstansen Rådet og Kommissionen.

Efter at have modtaget de oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, gennemgår Kommissionen følgende:

- a) hvordan bestemmelserne om bidrag fra indskudsgarantiordninger i forbindelse med afvikling, der gør det muligt at anvende Afviklingsfonden i overensstemmelse med artikel 79, stk. 4, fungerer
- b) om de ordninger, der er fastsat i artikel 69, 70 og 71 for opkrævning af bidrag, efter at anvendelsen af Afviklingsfonden er blevet muliggjort gennem bidrag fra indskudsgarantiordninger, er hensigtsmæssige.

Kommissionen forelægger en rapport herom for Europa-Parlamentet og for Rådet. Rapporten ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag.

Artikel 79b

Rapport om likviditet ved afvikling

Senest den 31. december 2026 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om likviditet ved afvikling.

Den i første afsnit omhandlede rapport skal gøre status over de eksisterende ordninger for tilvejebringelse af likviditet under afvikling, herunder både private og offentlige mekanismer, og undersøge de mest effektive metoder til at afhjælpe midlertidige likviditetsmangler under hensyntagen til enhver relevant udvikling på internationalt plan. I denne rapport fremsættes politiske løsningsmodeller.

49) Artikel 85, stk. 3, første afsnit, affattes således:

"Enhver fysisk eller juridisk person, herunder afviklingsmyndigheder, kan påklage en afgørelse vedtaget af Afviklingsinstansen i henhold til artikel 10, stk. 10, artikel 11, artikel 12, stk. 1, artikel 38-41, artikel 65, stk. 3, artikel 71 og artikel 90, stk. 3, der retter sig til eller berører vedkommende umiddelbart og individuelt."

50) I artikel 88 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 6 affattes således:

"6. Denne artikel hindrer ikke Afviklingsinstansen, Rådet, Kommissionen, ECB, de nationale afviklingsmyndigheder eller de kompetente nationale myndigheder, herunder deres ansatte og eksperter, i at udveksle oplysninger indbyrdes og med kompetente ministerier, centralbanker, udpegede myndigheder, indskudsgarantiordninger, investorgarantiordninger, myndigheder med ansvar for almindelig insolvensbehandling, forsikringsafviklingsmyndigheder, forsikringstilsynsmyndigheder, afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder fra ikkedeltagende medlemsstater, EBA eller, med forbehold af artikel 33, tredjelandsmyndigheder, der varetager samme typer opgaver som en afviklingsmyndighed, eller, under strenge krav om tavshedspligt, med en potentiel køber med henblik på planlægning eller gennemførelse af en afviklingsforanstaltning."

b) Følgende stykke tilføjes:

"8. Denne artikel er ikke til hinder for, at Afviklingsinstansen videregiver sine analyser eller vurderinger, herunder når de er baseret på oplysninger fra de enheder, der er omhandlet i artikel 2, eller andre myndigheder som omhandlet i nærværende artikels stk. 6, når Afviklingsinstansen vurderer, at offentliggørelsen ikke er til skade for beskyttelsen af almene hensyn med hensyn til finanspolitik, valutapolitik eller økonomisk politik, og at der er en offentlig interesse i offentliggørelsen, som tilsidesætter eventuelle andre hensyn, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5. En sådan offentliggørelse anses for at være foretaget af Afviklingsinstansen i forbindelse med dens udøvelse af sine funktioner i henhold til denne forordning med henblik på nærværende artikels stk. 1."

51) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 93a

Overgangsbestemmelser

1. Uanset artikel 12c, stk. 1a, kan indskud, der er modtaget inden den ... [24 måneder plus én dag fra datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], og som opfylder betingelserne i artikel 12c, stk. 1, første afsnit, artikel 12d, stk. 2a, andet afsnit, eller artikel 12g, stk. 2, litra a), medtages i kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver indtil den ... [36 måneder fra datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

2. For så vidt angår overgangsperioder for enheder til at opfylde kravene i denne forordnings artikel 12f eller 12g eller krav, der følger af anvendelsen af denne forordnings artikel 12c, stk. 4, 5 eller 7, alt efter hvad der er relevant, som fastsat af Afviklingsinstansen inden den ... [24 måneder plus én dag fra datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], finder artikel 1, nr. 15), litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2026/...⁺ ikke anvendelse.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2026/... af ... om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår foranstaltninger til tidlig indgriben, betingelser for afvikling og finansiering af afviklingsforanstaltninger (EUT L, ..., ELI: ...)."

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på denne ændringsforordning i teksten, og udfyld den tilhørende fodnote.

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den ... [24 måneder fra datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Denne forordnings artikel 1, nr. 1), litra b), nr. 2), 3) og 4), nr. 5), litra a), nr. 6), litra a) og b) og litra d), nr. ii), nr. 7), litra a), nr. 8), nr. 13), litra a), nr. i), og litra c), nr. 15), litra b) og d), nr. 20), litra d), nr. 20), litra e), vedrørende artikel 18, stk. 11, i forordning (EU) nr. 806/2014, nr. 22), nr. 24), litra a), nr. ii), og litra b) og d), nr. 27), 29)-41) og 45), nr. 48) vedrørende artikel 79b i forordning (EU) nr. 806/2014 samt nr. 49) og 50), finder dog anvendelse fra den ... [én måned fra datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand